

VYSOKÁ ŠKOLA POLYTECHNICKÁ JIHLAVA

Katedra ekonomických studií

**Dopady daně z příjmů fyzických osob na
právní formu podnikání**

bakalářská práce

Autor práce: Vendula Roubalová

Vedoucí práce: Ing. Kateřina Berková, Ph.D.

Jihlava 2019

Vysoká škola
polytechnická
Jihlava

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce:	Vendula Roubalová
Studijní program:	Ekonomika a management
Obor:	Finance a řízení
Název práce:	Dopady daně z příjmů fyzických osob na právní formu podnikání
Cíl práce:	Cílem bakalářské práce je posoudit vliv daně z příjmů fyzických osob na změnu právní formy podnikání u individuálního podnikatele. Pomocí kvalitativní analýzy bude vypracováno několik modelových variant, na základě kterých bude vybrána nejvhodnější. Analýza bude zaměřena na několik režimů - vedení daňové evidence, paušálních výdajů ve srovnání s přechodem na novou právní formu podnikání. V závěru budou navržena doporučení pro individuálního podnikatele.

Ing. Kateřina Berková, Ph.D.
vedoucí bakalářské práce

Ing. Martina Kuncová, Ph.D.
vedoucí katedry
Katedra ekonomických studií

Abstrakt

Tématem bakalářské práce jsou dopady daně z příjmů fyzických osob na právní formu podnikání. Práce obsahuje teoretickou část, ve které je představeno několik hlavních témat týkajících se daní, daňové evidence, účetnictví a podnikání fyzických a právnických osob v České republice. V praktické části bude zpracováno několik modelových příkladů dopadu daně z příjmů fyzických i právnických osob, z nichž bude individuálnímu podnikateli navrženo řešení optimalizace jeho daňové povinnosti.

Klíčová slova

Daň z příjmů; OSVČ; právnická osoba; účetnictví; daňová evidence

Abstract

Topic of this bachelor thesis is the impact of the personal income tax on a legal form of business. The thesis contains a theoretical part, which presents several main topics related to taxes, tax records, accounting and business of individuals and legal entity in the Czech Republic. In practical part of this thesis will be developed several model examples of the impact of the personal income tax and legal entity tax, from which an optimalization will be proposed to individual.

Key words

Income tax; self-employed; legal entity, accounting, tax evidence

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je původní a zpracovala jsem ji samostatně. Prohlašuji, že citace použitých pramenů je úplná, že jsem v práci neporušila autorská práva (ve smyslu zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, v platném znění, dále též „AZ“).

Souhlasím s umístěním bakalářské práce v knihovně VŠPJ a s jejím užitím k výuce nebo k vlastní vnitřní potřebě VŠPJ.

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje AZ, zejména § 60 (školní dílo).

Beru na vědomí, že VŠPJ má právo na uzavření licenční smlouvy o užití mé bakalářské práce a prohlašuji, že **s o u h l a s í m** s případným užitím mé bakalářské práce (prodej, zapůjčení apod.).

Jsem si vědoma toho, že užít své bakalářské práce či poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠPJ, která má právo ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, vynaložených vysokou školou na vytvoření díla (až do jejich skutečné výše), z výdělku dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence.

V Jihlavě dne 22. dubna 2019

.....
Podpis studentky

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala Ing. Kateřině Berkové, Ph.D. za odborné a cenné rady při vedení bakalářské práce a individuálnímu podnikateli za poskytnutí veškerých podkladů potřebných k praktické části. Díky patří i mé rodině, která mi byla velkou oporou při psaní bakalářské práce.

Obsah

Úvod.....	11
Motivace	12
Cíl práce	12
1 Charakteristika daňového systému v ČR.....	13
1.1 Vývoj daní na území ČR	13
1.2 Funkce daní	14
1.3 Daně v České republice.....	15
1.4 Daň z příjmů.....	16
1.4.1 Daň z příjmů fyzických osob	16
1.4.2 Daň z příjmů právnických osob	18
1.5 Daňové tiskopisy	20
2 Podnikání fyzické a právnické osoby	22
2.1 Živnost.....	23
2.2 Podnikání právnické osoby	24
2.2.1 Společnost s ručením omezeným.....	25
3 Vedení daňové evidence	27
3.1 Deník příjmů a výdajů.....	27
3.2 Kniha pohledávek a dluhů.....	28
3.3 Evidence dlouhodobého majetku a zásob	29
3.4 Mzdová evidence a kniha jízd.....	30
3.5 Operace na konci účetního období.....	31
3.6 Režim paušálních výdajů	31
4 Vedení účetnictví	33
4.1 Kategorie účetních jednotek.....	33
4.2 Účetní doklady a knihy	34

4.3	Účetní uzávěrka.....	35
4.4	Účetní závěrka.....	36
4.4.1	Rozvaha, výkaz zisku a ztráty a příloha s doplňujícími informacemi	37
4.5	Zveřejňovací povinnost účetní jednotky	38
5	Přechod z daňové evidence na účetnictví	39
6	Praktická část	40
6.1	Představení vybrané OSVČ.....	40
6.2	Zdanění individuálního podnikatele.....	42
6.2.1	Modelový příklad č. 1 – skutečné výdaje	42
6.2.2	Modelový příklad č. 2 – paušální výdaje	43
6.2.3	Modelový příklad č. 3 – manželka na mateřské s jedním dítětem.....	46
6.2.4	Modelový příklad č. 4 – přechod z daňové evidence na účetnictví.....	47
6.3	Zdanění právnické osoby a zaměstnance	50
6.3.1	Modelový příklad č. 5 – s. r. o. a zaměstnanec	51
7	Diskuze	55
8	Doporučení pro OSVČ.....	60
9	Závěr	63
	Seznam použité literatury	65

Seznam obrázků

Obrázek 1 Rozdělení živností (Zdroj: zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, vlastní úprava).....	23
Obrázek 2 Formy podnikání PO (Zdroj: zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, vlastní úprava)	24
Obrázek 3 Struktura daňové evidence (Zdroj: Dušek, Sedláček, 2017)	27

Seznam tabulek

Tabulka 1 Nezdanitelné části základu daně a odčitatelné položky (Zdroj: § 15 zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, vlastní úprava)	17
Tabulka 2 Částky daňového zvýhodnění (Zdroj: § 35c zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, vlastní úprava)	18
Tabulka 3 Výpočet daně z příjmů PO (Zdroj: Štohl, 2018, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, vlastní úprava)	19
Tabulka 4 Paušální výdaje (Zdroj: § 7 zákon č. 586/1992, o daních z příjmů, vlastní úprava)	32
Tabulka 5 Paušální výdaje od roku 2019 (Zdroj: www.podnikatel.cz , 2018, vlastní úprava)	32
Tabulka 6 Kategorie účetních jednotek (Zdroj: § 1b zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví, vlastní úprava).....	34
Tabulka 7 Příjmy a výdaje podnikatele (Zdroj: Peněžní deník podnikatele, vlastní úprava)	41
Tabulka 8 Informace z daňové evidence podnikatele (Zdroj: Daňová evidence podnikatele, vlastní úprava).....	41
Tabulka 9 Modelový příklad č. 1 (Zdroj: vlastní)	43
Tabulka 10 Výpočet paušálních výdajů (Zdroj: vlastní)	43
Tabulka 11 Modelový příklad č. 2 – část 1 (Zdroj: vlastní)	44
Tabulka 12 Výpočet paušálních výdajů 2019 (Zdroj: vlastní)	44
Tabulka 13 Modelový příklad č. 2 – část 2 (Zdroj: vlastní)	45
Tabulka 14 Modelový příklad č. 3 (Zdroj: vlastní)	46
Tabulka 15 Pohledávky a dluhy podnikatele k 31. 12. 2018 (Zdroj: Kniha pohledávek a závazků podnikatele, vlastní úprava)	47

Tabulka 16 Modelový příklad č. 4 – část 1 (Zdroj: vlastní)	48
Tabulka 17 Modelový příklad č. 4 – část 2 (Zdroj: vlastní)	49
Tabulka 18 Náklady na založení s. r. o. (Zdroj: http://www.e-sro.cz/naklady-zalozeni-spolecnosti.htm , vlastní úprava)	50
Tabulka 19 Modelový příklad č. 5 – část 1 (Zdroj: vlastní)	52
Tabulka 20 Roční superhrubá mzda (Zdroj: vlastní)	53
Tabulka 21 Modelový příklad č. 5 – část 2 (Zdroj: vlastní)	53
Tabulka 22 Souhrn výsledků praktické části (Zdroj: vlastní).....	60

Seznam použitých zkratk

aj.	A jiné
a. s.	Akciová společnost
č.	Číslo
ČR	Česká republika
ČNR	Česká národní rada
DP	Daňové přiznání
DPH	Daň z přidané hodnoty
FO	Fyzická osoba
k. s.	Komanditní společnost
např.	Například
OSVČ	Osoba samostatně výdělečně činná
p. b.	Procentní bod
PO	Právnícká osoba
s. r. o.	Společnost s ručením omezeným
VH	Výsledek hospodaření
v. o. s.	Veřejná obchodní společnost
ZD	Základ daně

Úvod

Přiznání k dani z příjmů fyzických osob je každoročně se opakovanou noční můrou většiny zaměstnaných osob nebo individuálních podnikatelů. Oba tyto typy mají velice podobné možnosti, jak daňovou povinnost optimalizovat, důležitá je znalost všech těchto zákonných možností. Jsem přesvědčená, že mnozí lidé ani neví, o jaké výhody svou neznalostí přichází. Mezi nejčastější způsoby snížení základu daně patří poskytnuté dary, platby na životní pojištění nebo penzijní připojištění, odečet úroků při hypotečním úvěru a další. Po výpočtu daně zákon umožňuje další její snížení a zvýhodnění na vyživované děti.

Zaměstnanci zjistí základ daně z potvrzení o zdanitelných příjmech, které jim musí poskytnout jejich zaměstnavatel za předchozí zdaňovací období. Podnikatelé mají povinnost zaznamenávat svou ekonomickou činnost pomocí účetnictví nebo daňové evidence. Účetnictví je administrativně náročnější než daňová evidence, ale podává věrnější obraz o hospodaření podnikatele, z důvodu větší podrobnosti. Deník příjmů a výdajů, který je součástí daňové evidence zaznamenává pouze tok peněz na bankovním účtu nebo v pokladně. Základ daně se při používání daňové evidence zjistí jako rozdíl mezi příjmy zahrnovanými do základu daně a výdaji daňově uznatelnými. Při používání účetnictví je základem daně rozdíl mezi výnosy a daňově uznatelnými náklady. Mezi tím je velký rozdíl, protože výnos se nemusí rovnat příjmům a náklad se nemusí rovnat výdajům. Fyzické osoby mají možnost využít výdajových paušálů, kterým se ve své práci také budu do hloubky věnovat.

Existuje zde i možnost přechodu z daňové evidence na účetnictví, se kterým se pojí dodanění pohledávek a závazků vzniklých v posledním roce vedení daňové evidence, což může způsobit vysokou daňovou povinnost podnikatele. Individuální podnikatelé mají možnost vytvořit právnickou osobu, například společnost s ručením omezeným, pomocí které již nebudou ručit svým celým osobním majetkem, ale pouze do výše nesplaceného vkladu. Řídící orgány České republiky v předchozích letech změnily podmínky při založení s. r. o. tak, že v dnešní době si tuto společnost může v podstatě založit kdokoli.

Při zvážení výše uvedených možností optimalizace daně z příjmů v praktické části navrhnu několik modelových příkladů, na kterých bude zobrazen dopad daně z příjmů

fyzických i právnických osob v různých situacích. V diskuzi se zaměřím na dosažené výsledky z praktické části, porovnáám je a pokusím se zvolit nejlepší možnou variantu, kterou navrhnou individuálnímu podnikateli jako možnost snížení jeho daňové povinnosti pro následující zdaňovací období.

Motivace

Téma dopady daně z příjmů fyzických osob na právní formu podnikání jsem si vybrala hlavně proto, že mě samotnou daňová problematika velice zajímá. Tímto nebo podobným směrem bych se chtěla zabývat v budoucím zaměstnání. Dalším rozhodujícím bodem byla ochota individuálního podnikatele poskytnout mi všechny materiály potřebné pro naplnění praktické části mé práce. Od bakalářské práce očekávám hned několik přínosů, hlouběji analyzuji administrativu individuálního podnikatele s cílem navrhnout mu řešení, která by optimalizovala jeho daňovou povinnost. Práce bude přínosem i pro mě, protože se zorientuji v platných zákonech, naučím se nové poznatky z této oblasti, které jsem ještě neměla tu možnost poznat. Práce může mít přínos i pro všechny čtenáře, které toto probírané téma zajímá nebo se jich přímo týká a mohla by jim pomoci při rozhodování, jakou formu pro své podnikání zvolit.

Cíl práce

Cílem bakalářské práce je posoudit vliv daně z příjmů fyzických osob na změnu právní formy podnikání u individuálního podnikatele. Pomocí kvalitativní analýzy bude vypracováno několik modelových variant, na základě kterých bude vybrána nejvhodnější. Analýza bude zaměřena na několik režimů – vedení daňové evidence, paušálních výdajů ve srovnání s přechodem na novou právní formu podnikání. V závěru budou navržena doporučení pro individuálního podnikatele.

1 Charakteristika daňového systému v ČR

„Daň je definována jako povinná, nenávratná, zákonem určená platba do veřejného rozpočtu. Je to platba neúčelová a neekvivalentní. Daň se pravidelně opakuje v časových intervalech (např. každoroční placení daně z příjmů), nebo je nepravidelná a platí se za určitých okolností (např. při každém převodu nemovitosti)“ (Kubátová, 2006)

Neúčelovost nebo nekonkrétnost znamená, že všechny vybrané daně se stávají součástí celku veřejných rozpočtů, ze kterých se následně financují vládní výdaje. Stát nevybírá určitou daň na konkrétní vládní výdaj. Poplatníci daně nemohou dostat zpět, například veřejnými statky, stejnou částku, kterou na daních zaplatili = neekvivalentnost. (Kubátová, 2006)

1.1 Vývoj daní na území ČR

Na území dnešní České republiky se daně začaly objevovat už v 10. století a tvořily je převážně naturálie. Vybíraly se daně z majetku (obdělávaná půda, domy) a výnosové daně, které platili drobní živnostníci. V tomto a několika následujících století platilo učení o „trojím lidu“ – osvobození církve a šlechty od daňových plateb.

I na našem území se velikost vybíraných daní odvíjela od válečných tažení vojsk a zadluženosti království. Postupně se tedy začaly daně vybírat i od vyšších vrstev obyvatelstva a daně se začaly uvalovat na více a více produktů, například na pivo a víno. V 16. a 17. století se začala formovat nová daň „třicátý“, což je jedna třicetina všech výnosů utržených z prodeje na našem území. Židé museli odvádět dvakrát vyšší daň než ostatní obyvatelé. Za staletí formování českého státu se daně neustále rozvíjely a vznikaly další a další daně podobné dnešním (daně z tabáku, alkoholu, prodeje šperků a kožešin).

Období mezi světovými válkami bylo pro náš stát složité, protože válka paralyzovala činnost finančních úřadů ve dvou směrech – financování bojových akcí a nedostatek personálu. Formování Československé republiky mělo za následek sjednocení daňového systému i na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Vybíraly se zejména osobní, pozemkové a domovní daně z nově nabytého majetku. Nicméně poválečný stav si vyžádal další daně z lihu, tabáku, masa nebo limonád. Po druhé světové válce se stát vzpamatoval obdobně jako po té první. Zavedla se „milionářská dávka“, která měla rychleji nastartovat

ekonomiku státu. Během následujících desetiletí se daňový systém dále rozvíjel a formoval do dnešní podoby, ale velké zásadní změny už se nekonaly. Samozřejmostí byly změny ve výši sazeb nebo názvů jednotlivých daní, nicméně svůj účel neměnily. (Široký a kol., 2008)

1.2 Funkce daní

Dle Širokého (2008) existují tři funkce daní, které napomáhají veřejným financím, a to alokační, redistribuční a stabilizační funkce.

Alokace, jiným slovem umístění, znamená efektivní rozmísťování vládních výdajů mezi soukromý a veřejný sektor. Rozdělení je nerovnoměrné, protože přílišná rozsáhlost veřejného sektoru by vedla k neefektivnímu umístění dalších prostředků, které by se mohly alokovat prostřednictvím trhu za méně nákladných podmínek.

Redistribuční funkce je důležitou funkcí, kterou ovlivňuje vláda daněmi a transfery. V populaci obyvatelstva každý jeden člověk vyniká jinými dovednostmi, znalostmi, zručností, ale i bohatstvím. Pokud by vláda neexistovala a nezasahovala do přerozdělení bohatství, vznikly by dvě skupiny obyvatel, ti nesmírně bohatí, a naopak velice chudí. Bohatých by bylo samozřejmě méně než chudých, tím pádem by celková úroveň života byla nízká. Vláda tedy „odebírání“ část důchodů obyvatel a poskytuje transfery.

Podle Širokého a kol. (2008) nemá **stabilizační funkce** pouze jediné vysvětlení. Keynesiánská teorie se hlavně zabývá problémem efektivní poptávky, podle níž určuje úroveň produkce. Pokud není poptávka dostatečně vysoká, ekonomickým subjektům klesají příjmy, v tento moment by měla vláda do ekonomiky zasáhnout prostřednictvím výše daní a velikostí výdajů vlády (nástroj fiskální politiky). Neoklasičtí ekonomové naopak nevěří, že se daně mohou využívat jako prostředek k makroekonomické regulaci. Dvě předchozí funkce jsou pro neoklasické ekonomy těmi primárními a jejich rozpracování je pro ně velmi důležité.

Vančurová a kol. (2014) uvádí ještě další dvě funkce, fiskální a stimulační. **Fiskální** funkcí se rozumí naplnění veřejného rozpočtu. Většina daní tuto funkci má, daně se přeci jen vybírají, aby naplnily rozpočet. Fiskální funkci nemusí mít ekologické daně, které bývají zpravidla vysoké, ne proto, aby naplnily rozpočet, ale aby se zabránilo další výrobě statků, které znečišťují životní prostředí. **Stimulační** funkce je důležitá, jelikož

daně znamenají určitou újmu a daňové subjekty se snaží svou daňovou povinnost minimalizovat. Stát se snaží na druhou stranu poplatníkům zajistit úlevy na dani a jiné výhody, aby se vyhnul krácení daní. Mezi výhody můžeme zařadit snížení základu daně o dřívější ztráty v podnikání.

1.3 Daně v České republice

Daně se dělí do dvou skupin na přímé a nepřímé. Přímé daně poplatník odvádí „přímo“ státu, tudíž poplatník i plátce je jedna osoba. Oproti tomu daně nepřímé jsou vybírány „nepřímo“, například v cenách zboží, poplatník daň zaplatí v ceně kupovaného zboží, plátce daně (obchodník) ji odvede, poplatník a plátce jsou dvě odlišné osoby. (Vančurová a kol., 2014)

Mezi přímé daně řadíme **daně z příjmů** (právnických a fyzických osob) a **daně majetkové**. Majetkové daně se dále dělí na daně z nemovitých věcí (z pozemků, ze staveb a jednotek) a daně z nabytí nemovitých věcí (jednorázová daň, která se platí při převodu vlastnického práva k nemovitým věcem). (Vančurová a kol., 2014)

Hlavní složkou nepřímých daní je **daň z přidané hodnoty**, je to relativně moderní daň, které podléhá dodání zboží, poskytování služeb a import zboží ze zemí mimo EU. Další složku tvoří **spotřební daně** vybírané u minerálních olejů, lihu, vína a meziproductů, piva a tabákových výrobků. (§ 1 zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních).

Energetické daně tvoří další část nepřímých daní, jsou zavedeny proto, aby jejich výše a platba odradila poplatníky od užívání předmětů této daně, jelikož poškozují životní prostředí. Jsou tedy zavedeny k ochraně životního prostředí. Předmětem energetických daní jsou zemní plyn a některé další plyny, pevná paliva a elektřina. (Vybraná ustanovení zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů)

Vančurová a kol. (2014) uvádí jako další nepřímé daně **clo** a **silniční daň**. Clo proto, jelikož je to též povinná, nenávratná platba do státního rozpočtu. Jedná se o platbu, která se platí při dovozu zboží do EU z ostatních zemí světa. Clo se používá jako nástroj na posílení spotřeby domácích výrobků na trhu, jelikož zvyšuje cenu dovážených komodit. Silniční daň se platí za používání motorových vozidel, výtěžek přispívá na stavbu a následnou údržbu silnic a dálnic. Poplatník odvádí silniční daň za automobily

s největší povolenou hmotností nad 3,5 tuny a za osobní automobily používané k podnikání. (§ 2 zákon ČNR č. 16/1993 Sb., o dani silniční)

Pojistné na sociální pojištění také podle Vančurové a kol. (2014) splňuje podmínky náležící dani, jen ho nelze jednoznačně zařadit mezi přímé a nepřímé daně.

1.4 Daň z příjmů

Tuto daň upravuje zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ze kterého bude tato kapitola mé práce vycházet. Daň z příjmů se dělí na daň z příjmů fyzických osob a daň z příjmů právnických osob.

1.4.1 Daň z příjmů fyzických osob

Jak už název kapitoly naznačuje, tak poplatníky této daně jsou fyzické osoby, které jsou daňovými rezidenty nebo nerezidenty. Rezidenty jsou ti, kteří mají na území ČR bydliště a jejich daňová povinnost se vztahuje na všechny jejich příjmy (tuzemské i zahraniční). Na daňového nerezidenta se vztahuje pouze povinnost přiznat příjmy vzniklé na našem území, mohou to být například zahraniční studenti.

Příjmy fyzických osob se dělí do skupin podle druhů jednotlivých příjmů: (zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

- a) příjmy ze závislé činnosti § 6
- b) příjmy ze samostatné činnosti § 7
- c) příjmy z kapitálového majetku § 8
- d) příjmy z nájmu § 9
- e) ostatní příjmy § 10

Pro mou bakalářskou práci jsou důležité příjmy podle § 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

Mezi příjmy ze samostatné činnosti patří například příjmy ze zemědělské výroby, z živnostenského podnikání, z jiného podnikání, na které je třeba určité oprávnění, nebo příjmem jsou i podíly společníka na zisku společnosti ve veřejné obchodní společnosti, nebo komplementáře v komanditní společnosti, podíl si zdaňují tito společníci sami.

Existuje skupina příjmů (příjmy osvobozené od daně), které se nezdaňují daní z příjmů, jsou to převážně příjmy, které má každá fyzická osoba bez ohledu na to, zda podniká nebo je zaměstnána. Nejčastějšími jsou: (§ 4 zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

- prodej nemovité věci s minimálním rozestupem mezi nabytím a prodejem 5 let
- prodej movitých věcí jako motorového vozidla, letadla nebo lodě po více jako jednom roce vlastnictví
- prodej rodinného domu nebo jednotky, ve kterém poplatník žil nejméně 2 roky před prodejem, a který nebyl zařazen v obchodním majetku podnikatele

Dále do osvobozených příjmů patří skupina těch, které jsou vyplácené ze státního rozpočtu, rozpočtu obce nebo kraje. Jsou to například stipendia, podpory a příspěvky ze spolků, odborových organizací, příjmy z vyživovací povinnosti, dotace aj. (§ 4 zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Fyzická osoba má nárok na úpravy základu daně, který si může snížit o položky uvedené v následující tabulce, může odečíst maximálně 15 % z daňového základu.

Tabulka 1 Nezdanitelné části základu daně a odčitatelné položky (Zdroj: § 15 zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, vlastní úprava)

Položka	Bezúplatná plnění a odčitatelné položky
Hodnota bezúplatných plnění – poskytnuté dary *	na vědu, vzdělávání, výzkum, vývoj, kultura, školství aj. (odběr krve = 3 000 Kč)
Úroky	z úvěru ze stavebního spoření, z hypotečního úvěru (max. 300 000 Kč)
Penzijní pojištění, penzijní připojištění, doplňkové penzijní spoření	maximální výše 24 000 Kč
Soukromé životní pojištění	maximální výše 24 000 Kč
Odborové příspěvky	maximálně do výše 1,5 % zdanitelných příjmů (§6)
Další vzdělávání	zkoušky potřebné k dalšímu vzdělání, které neplatí zaměstnavatel a nejsou výdajem v podnikání (max. 10 000 Kč)

* První část tabulky obsahuje bezúplatná plnění snižující základ daně. V zákonech je tato část velice obsáhlá a blíže specifikovaná, ale ve své práci zmíním pouze jeden dar, a to odběr krve, protože je to jeden z nejrozšířenějších bezúplatných plnění.

Upravený základ daně se zaokrouhlí na stokoruny směrem dolů a vypočte se daň, jejíž sazba činí 15 %. Pokud základ daně činí 48násobek průměrné měsíční mzdy, zvýší se sazba o dalších 7 % - solidární zvýšení daně.

Vypočtenou daň lze opět snížit několika způsoby: (§ 35 – § 35ba zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

- zaměstnávání zaměstnanců s invaliditou
- poskytnutý příslib investiční pobídky
- základní sleva na poplatníka 24 840 Kč
- sleva na manželku/manžela, který má nižší roční příjmy než 68 000 Kč, sleva se zvyšuje, pokud má manželka/manžel průkaz ZTP – invalidita, sleva činí opět 24 840 Kč
- slevy, které jsou podmíněné invaliditou samotného poplatníka
- sleva na studenta, za umístění dítěte, sleva na evidenci tržeb aj.
- daňové zvýhodnění na vyživované děti

Tabulka 2 Částky daňového zvýhodnění (Zdroj: § 35c zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, vlastní úprava)

Děti	Daňové zvýhodnění
1. dítě	15 204 Kč
2. dítě	19 404 Kč
3. dítě a další	24 204 Kč

Pokud je daňové zvýhodnění vyšší než vypočtená daň, vzniká poplatníkovi daňový bonus, který může být maximálně 60 300 Kč. Vypočtená daň se porovná se zálohami placenými během roku a poplatníkovi vznikne doplatek, který musí v řádném termínu doplatit, nebo přeplatek, který mu finanční úřad vrátí.

1.4.2 Daň z příjmů právnických osob

Daně z příjmů právnických osob řeší zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů počínaje § 17. Poplatníkem daně z příjmů právnických osob jsou právnické osoby, organizační složky státu, jednotky zřízené podle právního řádu státu a různé fondy (podílový, podfond

a. s., penzijní společnosti, svěřenecký, ve správě Garančního systému finančního trhu). Předmětem daně jsou příjmy z veškeré činnosti poplatníka daně z příjmů a z nakládání s veškerým majetkem, pokud není stanoveno jinak.

I právnické osoby mají příjmy, které nejsou předmětem daně nebo jsou osvobozené od daně. Předmětem daně nejsou například příjmy získané nabytí akcií u převodu majetku státu na jinou osobu. U pojišťoven to nejsou příjmy z pojistného na veřejném zdravotním pojištění, pokuty za pojištění a plátcí aj. Tuto problematiku blíže popisuje § 18 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. § 19 tohoto zákona se zabývá problematikou osvobození od daně, kam spadají například členské příspěvky přijaté zájmovým sdružením, spolkem, odborovou organizací, politickou stranou, příjmy státních fondů, příjmy ČNB, výnosy nadace atd.

Tabulka 3 Výpočet daně z příjmů PO (Zdroj: Štohl, 2018, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, vlastní úprava)

Účetní výsledek hospodaření (výnosy – náklady)
+ náklady daňově neuznatelné
- výnosy nezahrnované do základu daně
+/- rozdíl mezi účetními a daňovými odpisy (účetní > daňové = +)
= základ daně
- odčitatelné položky
= základ daně snížený o odčitatelné položky
- dary (max. 10 % ze ZD sníženého o odčitatelné položky)
= základ daně zaokrouhlený na tisícikoruny směrem dolů
* 19 % daň (§ 21)
= daň z příjmů splatná
- slevy na dani podle § 35
= daň z příjmů splatná po slevách

Zjednodušený výpočet daně z příjmů právnických osob – obchodních korporací. (Štohl, 2018). Vybrala jsem tento, který je vyobrazen v tabulce 3, protože si myslím, že tiskopis přiznání daně z příjmů právnických osob je nastaven na všechny druhy právnických osob, ale ve své práci se budu zaměřovat pouze na obchodní korporace.

Mezi náklady daňově neuznatelné patří nepřeborné množství nákladů, které jsou upraveny v § 25 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Mezi nejznámější patří například náklady na reprezentaci (např. občerstvení), dary, nesmluvní pokuty a penále, tvorba a zaúčtování rezerv a opravných položek, ostatní sociální pojištění, tyto zmíněné jsou všechny bez rozdílu daňově neuznatelné, ale pak existuje ještě skupina, které mohou být za určitých okolností daňově uznatelné, jimiž jsou manka a škody ze živelních pohrom nebo ve výši nepřesahující hranici pro daňovou neuznatelnost. Různé typy daní, které jsou předepsané ale neuhrazené jsou daňově neuznatelné do doby uhrazení. Daňově neuznatelné náklady zvyšují základ daně, a díky nim se i zvyšuje výsledná daňová povinnost. Snížit daňovou povinnost můžeme s pomocí výnosů, které nejsou zahrnované do základu daně. K nim řadíme například výnosy z krátkodobého i dlouhodobého finančního majetku, úroky, které jsou již zdaněny srážkovou daní (dvojitě zdanění). (Štohl, 2018)

Od základu daně může právnická osoba odečíst ztrátu minulých let za předchozích pět zdaňovacích období a dále může odečíst i odpočet na podporu výzkumu, vývoje nebo vzdělávání. (§ 34 zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů)

Dary jsou na jednu stranu daňově neuznatelným výdaji, ale na druhou stranu se při výpočtu daně v dalších krocích mohou odečíst. Dar u právnických osob musí mít minimálně hodnotu 2 000 Kč a nejvýše lze odečíst 10 % ze základu daně. Daň z příjmů právnických osob činí 19 % ze zaokrouhleného základu daně (§ 20, § 21 zákon č. 586/1992 Sb., zákon o daních z příjmů), snížit ji můžeme, pokud máme nárok na slevy na dani podle § 35 tohoto zákona, který se zabývá zaměstnáváním zaměstnanců s invaliditou.

1.5 Daňové tiskopisy

Tiskopis pro daň z příjmů fyzických osob existuje ve dvou provedeních, jedno provedení je kratší a souvisí pouze s daní z příjmů podle § 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Druhý tiskopis je delšího rozsahu a obsahuje i přílohy k jednotlivým druhům

příjmů, pro mou práci je důležitá příloha č. 1 k tomuto přiznání. Příloha č. 1 je určena k příjmům a výdajům podle § 7 tohoto zákona. Cílem této přílohy je vypočítat základ daně ze samostatné činnosti, který se dalším krokem přeneseme do tiskopisu daňového přiznání. Do této přílohy se zahrnují i informace spojené s podnikáním, například hlavní činnost podnikání, zda OSVČ vede daňovou evidenci, účetnictví nebo uplatňuje paušální výdaje. Údaje o odpisech movitých či nemovitých věcí nebo údaje o spolupracující osobě jsou také součástí této přílohy.

Tiskopis pro daň z příjmů právnických osob se vztahuje na všechny právnické osoby bez rozdílu, proto je velice rozsáhlý. V tomto přiznání je dopodrobna rozebrána finanční stránka podniku, právnická osoba zde musí uvést například i příjmy, které nejsou předmětem této daně, výše neznatelných nákladů aj.

2 Podnikání fyzické a právnické osoby

Podnikání je „konkrétní cílevědomá lidská činnost produkující většinou hmotné, případně nehmotné statky“ (Petříček, 2006). Tato definice říká, že výsledkem podnikání mohou být výrobky nebo služby, které jsou produkovány lidmi za účelem uspokojit potřeby zákazníků a dosáhnout zisku. Podnikání je klíčový faktor při rozvoji ekonomiky, protože vytváří pracovní místa a udržuje konkurenční rovnováhu na trhu.

Srpová a kol. (2010) uvádí, že každý podnikatel, který se rozhodne začít podnikat, musí mít motivaci a odhodlání podnikat, osobní předpoklady, mít nápad, potřebný rozpočet a zpracovaný podnikatelský plán. U zrodu každého podnikání musí být neotřelý a neznámý nápad, nevyplněnost trhu v určitém segmentu ekonomiky, nový způsob, zdokonalení již existujících služeb a další. Podnikání představuje odpovědnost za své kroky, je to práce na plný úvazek, mnohdy i více. Je to vymezení hlavních cílů, kterých chce podnikatel dosáhnout ve svém podnikání ať už v krátkém nebo v dlouhodobém časovém úseku. Podnikatel by měl mít jasno v rozpočtu, který chce vložit pro začátek do podnikání, jestli financování bude z vlastních zdrojů nebo z cizích zdrojů. Na to navazuje kvalitně zpracovaný podnikatelský plán, který může pomoci odhalit silné a slabé stránky, se kterými se podnikatel může setkat, a které mohou být zásadní pro rozvoj činnosti do budoucnosti.

Dalším důležitým rozhodnutím začínajícího podnikatele musí být volba právní formy podnikání, musí zvážit jaká forma je pro něj z několika hledisek nejlepší. Nejdůležitějšími faktory při rozhodování o formě mohou být: (Unipranet, 2014)

- obor podnikání
- počet společníků (jedná se pouze o samostatnou osobu nebo o více osob)
- cíl (maximalizace zisku nebo přínos pro společnost)
- finanční možnosti (dostatek finančních prostředků na prvotní kapitálový vklad při zahájení podnikatelské činnosti)
- administrativa (odlišná náročnost u jednotlivých forem)
- ručení (celým svým majetkem, nebo majetkem společnosti)
- daňová evidence, účetnictví (úzce souvisí s administrativní náročností)

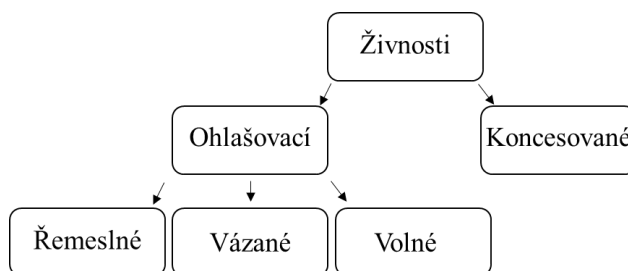
Po zvážení výše uvedených faktorů se podnikatel musí rozhodnout, zda bude podnikat jako FO nebo PO. Tyto dvě formy jsou stále široce zaměřené a je nutné bližší nahlédnutí do jejich principů, protože každá z nich obsahuje ještě několik druhů podnikání.

2.1 Živnost

Podle živnostenského zákona je podnikání definováno jako „*soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených živnostenským zákonem*“. (§ 2 zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání)

Podnikat dle živnostenského zákona může fyzická i právnická osoba, která ale musí splňovat všeobecné a zvláštní podmínky. Mezi všeobecné podmínky spadá **plná svéprávnost** – věk (dosažení 18 let, v některých případech dosažení 16 let) a způsobilost k právním úkonům, **bezúhonnost** (beztrestnost), toto se ověřuje pomocí výpisu z Rejstříku trestů. Bezúhonnost neznamená, že každý pravomocně odsouzený už nemůže podnikat, ale pokud spáchá trestný čin v souvislosti v jeho podnikáním. (§ 6 zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání)

Zvláštní podmínkou je odborná způsobilost potřebná k výkonu živnosti. Jelikož samozřejmě neexistuje jedna forma živnosti, ale podniká se ve více oborech, které se provozují dle živnostenského zákona, zvláštní podmínky mohou být u každé živnosti odlišné. Od tohoto se dále odvíjejí druhy živností, jejichž rozdělení je na následujícím obrázku. (§ 7 zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání)

Obrázek 1 Rozdělení živností (Zdroj: zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, vlastní úprava)

Koncesované živnosti jsou takové, ke kterým podnikatel potřebuje další zkoušky způsobilosti, nestačí pouze všeobecné podmínky. Pokud je podnikatel neabsolvoval, může si zvolit odpovědného zástupce, který zkouškami prošel. Je to fyzická osoba, která

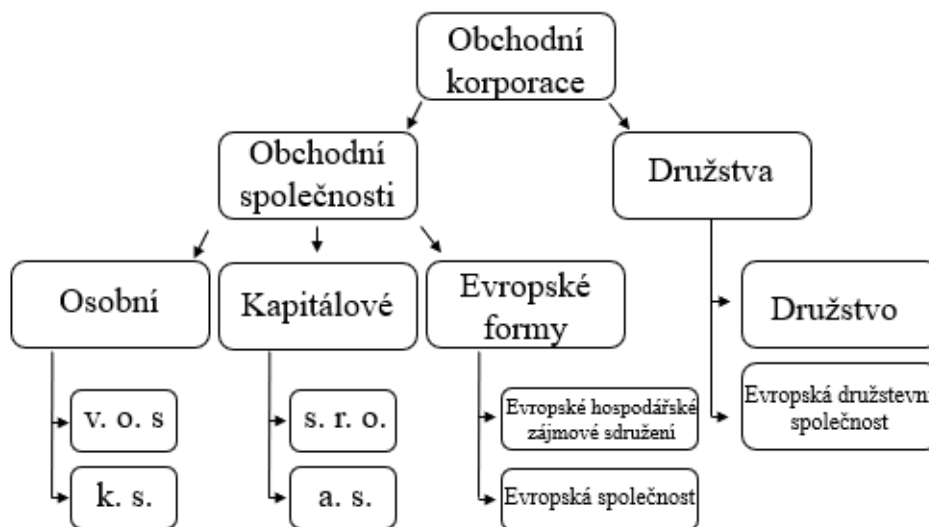
ho bude zastupovat a odpovídat za dodržování živnostenských předpisů. (§ 11 zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání)

Rozdíly mezi ohlašovacími živnostmi jsou:

U **řemeslné** živnosti je zvláštní podmínkou odborná způsobilost v daném oboru. Například instalatér podniká na základě živnostenského zákona a musí kromě splnění všeobecných podmínek splnit i zvláštní podmínku, kterou je v tomto případě jeho výuční list v tomto oboru. Na živnost **vázanou** jsou kladeny vyšší nároky než na živnost řemeslnou, jsou to například různá osvědčení o odbornosti nebo vysokoškolské vzdělání. **Volné** živnosti naopak žádné zvláštní podmínky splnit nemusí, postačí všeobecné. Do volných patří například činnost lesního hospodáře, poskytování služeb pro zemědělství a chov zvířat a jejich výcvik. (Přílohy č. 1, 2, 4, zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání)

2.2 Podnikání právnické osoby

Podle § 20 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku je PO „organizovaný útvar, o kterém zákon stanoví, že má právní osobnost, nebo jehož právní osobnost zákon uzná.“ Jako FO má i PO určitá práva a povinnosti a řídí se zákony, podle kterých byly zřízeny. Pro mou práci je nejdůležitějším zákonem v této oblasti zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ze kterého budu čerpat informace pro následující podkapitolu.

Obrázek 2 Formy podnikání PO (Zdroj: zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, vlastní úprava)

Formy obchodních společností se liší v několika směrech:

- počet zakladatelů
- velikost základního kapitálu
- ručení za závazky společnosti
- způsob rozdělení zisku nebo ztráty (způsob zdanění zisku)

2.2.1 Společnost s ručením omezeným

Společnost se zakládá společenskou smlouvou nebo v případě jednoho společníka zakladatelskou listinou. Tento zakladatelský dokument musí obsahovat zákonem předepsané náležitosti: (§ 8 zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích)

- název a sídlo firmy
- předmět podnikání
- společníci
- výše vkladů a celkového základního kapitálu
- určení jednatelů, dozorčí rady a správce vkladu
- údaje o rezervním fondu – ten není od roku 2014 pro společnosti s ručením omezeným a pro akciové společnosti ze zákona povinný, společnosti se mohou dobrovolně rozhodnout pro jeho vedení

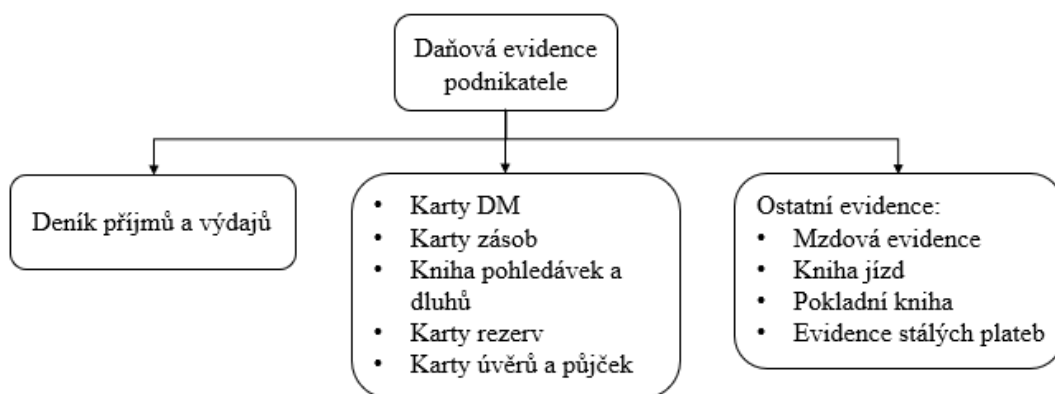
Společenská smlouva má formu notářského zápisu, tedy není to pouze smlouva mezi společníky, ale vše musí být ověřeno notářem. Následuje podání návrhu na zápis nově vzniklé společnosti do obchodního rejstříku.

Společnost s ručením omezeným je popsána v Hlavě IV. zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ze kterého jsem čerpala informace na následující část mé bakalářské práce. Společnost s ručením omezeným může založit jedna osoba a její vklad musí být minimálně 1 Kč. Ještě před založením by mělo být splaceno alespoň 30 % peněžitých vkladů a 100 % nepeněžitých vkladů, společníci mají poté 5 let na splacení zbylých vkladů. Pokud je splaceno 100 % všech vkladů, zaniká ručení jednotlivých společníků a společnost za dluhy nyní ručí pouze a jenom svým majetkem. Jednatelé ve

společnosti mohou také ručit svým majetkem, jen pokud o tom rozhodne soud. Jelikož si společnost s ručením omezeným prošla v posledních letech několika změnami a stala se dostupnou pro všechny občany díky mizivým vkladům, může se stát, že společnost s nízkým kapitálem nebude dostatečně důvěryhodná pro dodavatele. Na zisku se společníci podílejí stejným dílem k jejich vkladům, pokud společenská smlouva nebo usnesení valné hromady nerozhodne jinak. Společnost zisk daní sama daní z příjmů právnických osob.

3 Vedení daňové evidence

Vedení daňové evidence má poskytnout údaje, které jsou nutné ke zjištění daňového základu pro výpočet daně z příjmů. Daňovou evidenci využívají podnikatelské subjekty, které nejsou účetními jednotkami, tedy nemají povinnost vést účetnictví. Daňová evidence je administrativně méně náročná než účetnictví, je vlastně obdobou dříve používaného jednoduchého účetnictví. Evidence pouze zachycuje peněžní toky (cashflow), které mají s podnikáním souvislost. Forma daňové evidence není žádným zákonem předepsána, podnikatel ale musí uchovávat všechny daňové doklady a daňovou evidenci po dobu, kterou určuje zákon nebo zvláštní předpis. Evidence primárně slouží jako podklad pro zjištění příjmů a výdajů potřebných ke zjištění výše daňové povinnosti, ale má i jiné uplatnění. Pokud je vedena v průběhu zdaňovacího období, poskytuje přehledy o stavech a pohybech peněz v podnikání a může napomoci v budoucím rozhodování o případných investicích do dalšího rozvoje ekonomické činnosti. (Dušek, Sedláček, 2017)

Obrázek 3 Struktura daňové evidence (Zdroj: Dušek, Sedláček, 2017)

Schéma popisuje rozdělení daňové evidence do dílčích částí, evidence není pro všechny podnikatele stejná, každý si netvoří rezervy, nepotřebuje ke své činnosti dlouhodobý majetek nebo nemá zaměstnance, tedy používá jenom ty knihy, které jsou pro jeho podnikání podstatné. Některé více rozeberu v následujícím textu.

3.1 Deník příjmů a výdajů

Je evidence všech příjmů a výdajů souvisejících s podnikatelskou činností. Příjmy i výdaje mohou být buď daňové, které se zahrnují do základu daně, a nedaňové, které pouze evidujeme, ale do základu daně se nepočítají, nedaňovým příjmem může být např.

vrátka DPH, neuznatelným výdajem je například platba zdravotního pojištění za podnikatele nebo osobní spotřeba podnikatele. Forma deníku není předepsána, ale měl by mít určitou strukturu a přehlednost, měl by alespoň obsahovat: (Hakalová, Pšenková, 2019)

- datum zápisu do deníku (zápisy do něj se provádí chronologicky)
- označení jakého dokladu se transakce týká
- popis transakce
- celkové příjmy a příjmy související s podnikáním
- celkové výdaje a výdaje uznatelné
- platby DPH
- položky zvyšující, či snižující rozdíl mezi příjmy a výdaji, jedná se například o odpisy hmotného majetku

3.2 Kniha pohledávek a dluhů

Dušek a Sedláček (2017) uvádějí tuto definici pro pohledávky: „*Pohledávky představují obecně v penězích vyjádřené nároky věřitele na úhradu smluvně dohodnutých sum.*“ Nejčastější pohledávky vznikají vystavením faktur a zanikají úhradou. Mezi pohledávky se řadí i poskytnuté zálohy zaměstnanci na služební cestu. Pohledávka je pro podnikatele aktivem. Evidence pohledávek nemá předepsanou formu, ale mělo by z ní být jasné několik faktů, například kdy pohledávka vznikla, u koho peníze pohledáváme, v jaké výši jsou a splatnost daného dokladu.

Dále členíme pohledávky na: (Štohl, 2018)

- Pohledávky z obchodních vztahů – pohledávky, které vznikají při prodeji výrobků a služeb
- Ostatní pohledávky – sem spadají pohledávky za zaměstnanci, pohledávky za různými institucemi jako je pojišťovna, u které vznikl nárok na náhradu škody, nebo přímo vůči státu (finančnímu úřadu), například při nadměrném daňovém odpočtu daně z přidané hodnoty, přeplatku na daních z příjmů

Dluhy jsou opakem pohledávek v tom smyslu, že druhá strana pohledává od nás. Pro nás je to dluh, který vzniká přijetím faktury a zaniká jejím zaplacením. I dluhy se musí evidovat, obdobně jako pohledávky, ze zápisu do knihy musí být jasné kdy dluh vznikl, o jaký dluh se jedná, jeho výše a splatnost, do kdy musíme dluh uhradit. Nejčastějšími dluhy jsou opět dluhy vzniklé z obchodních vztahů, tedy přijaté faktury, dále to mohou být dluhy z přijatých záloh nebo půjček. Pohledávka a dluh mohou zaniknout i zápočtem mezi dvěma subjekty, dva subjekty mohou být vzájemně dodavateli i odběrateli toho druhého, tudíž se pohledávka a dluh započtou proti sobě. Mohou nastat dva případy, pohledávka a dluh mají stejnou výši, tedy zaniknou úplně. Výše stejná být nemusí, nic nezanikne, vznikne rozdíl, který je buď uhrazen, nebo zanikne budoucím zápočtem. (Dušek, Sedláček, 2017)

Dále členíme dluhy na: (Štohl, 2018)

- Závazky z obchodních vztahů – vůči dodavatelům, se kterými podnikatel spolupracuje
- Závazky vůči zaměstnancům a s tím spojené závazky ke zdravotní pojišťovně a ke správě sociálního zabezpečení – nevyplacené mzdy jsou závazek podnikatele, dokud je svým zaměstnancům neuhradí. Zdravotní pojišťovně podnikatel měsíčně odvádí 13,5 % z hrubé mzdy a správě sociálního zabezpečení 31,5 % z hrubé mzdy. Tyto dva odvody má povinnost odvádět i podnikatel, rozdíl je v tom, že odvody za zaměstnance jsou daňově uznatelným výdajem, ale odvody za podnikatelem samotným jsou daňově neuznatelné, tudíž nesníží základ daně při výpočtu daně z příjmů fyzických osob.
- Závazky vůči státu – finančnímu úřadu při nezaplacení daňové povinnosti ať už své, nebo platby záloh na daň z příjmů za zaměstnance
- Závazky vůči bankovním institucím – přijaté úvěry

3.3 Evidence dlouhodobého majetku a zásob

Dlouhodobý majetek je majetek, který se nespotřebovává najednou a doba jeho použitelnosti je delší více jak 1 rok. Do nákladů / výdajů se nezahrnuje najednou ale postupně v podobě odpisů. Eviduje se na kartách dlouhodobého majetku, které obsahují: (Hakalová, Pšenková, 2019)

- popis majetku
- vstupní cena
- datum zařazení
- odpisování – odpisová skupina, počet let odepisování, způsob odepisování, vyčíslení daňových odpisů v jednotlivých letech
- způsob a datum vyřazení

Dlouhodobý majetek uceňujeme několika způsoby podle způsobu pořízení tohoto majetku, pokud majetek kupujeme, oceňujeme pořizovací cenou. Pořizovací cena je složena z ceny pořízení a ostatních pořizovacích výdajů (dopravné, montáž, clo, stavební projekty a práce potřebné ke stavbě budov atd.). Ocenění vlastními náklady se používá u majetku vytvořeného vlastní činností, jsou to všechny náklady spojené s výrobou majetku (stavba garáže). Posledním způsobem je ocenění reprodukční pořizovací cenou, ta se zejména používá u majetku, který podnikatel vlastnil už dříve a rozhodnul se ho vložit do podnikání (u nemovitého majetku, pokud tento majetek vlastnil více než 5 let před vkladem, u hmotného majetku, pokud tento majetek vlastnil více než 1 rok), nebo u nově zjištěného majetku, který dosud nebyl součástí daňové evidence (zjištěný přebytek). Toto oceňování je univerzální a používá se i při vedení účetnictví, není to tedy jen záležitost daňové evidence. (Štohl, 2018)

U evidence zásob se používá obdobný způsob jako u dlouhodobého majetku, s tím rozdílem, že zásoby jsou krátkodobá záležitost. Karty se mohou vést pro jednotlivé druhy zásob a zapisuje se do nich datum pořízení, cena, kusy, na druhou stranu se zde zapisuje i spotřeba zásob obdobným způsobem. Mezi zásoby patří materiál, zboží, nedokončená výroba, výrobky a zvířata (do 40 000 Kč). Evidence zásob je nutná ke zjištění stavů jednotlivých položek zásob a pro porovnání se skutečným stavem na konci účetního období. (Hakalová, Pšenková, 2019)

3.4 Mzdová evidence a kniha jízd

Pracovní poměr se uzavírá pracovní smlouvou nebo dohodou, smlouva musí být písemná a musí obsahovat minimálně tyto tři náležitosti – druh práce, místo výkonu práce a den nástupu do práce. Zaměstnanec je evidován v osobních složkách a mzdových listech.

Mzdový list by měl obsahovat minimálně základní informace o zaměstnanci (jméno, rodné číslo, bydliště), údaje týkající se výpočtu mzdy a odvodů za jednotlivé měsíce jednotlivým institucím. (Štohl, 2015)

Pokud podnikatel používá ke svému podnikání motorové vozidlo, musí vést knihu jízd. Jednotlivé jízdy se zapisují do knihy jízd chronologicky, musí být uveden datum a účel jízdy, počet najetých km, místo výjezdu a cíl cesty. Na začátku účetního období se запиše stav tachometru a ke konci také a porovná se s najetými kilometry v knize jízd, toto není nutné u používání soukromého automobilu, jelikož je používáno i pro soukromé účely, a nejen pro podnikání. Kniha jízd se vede i pro vypůjčený nebo najatý automobil. (Dušek, Sedláček, 2017)

3.5 Operace na konci účetního období

Před uzavřením deníku příjmu a výdajů a dalších evidencí u daňové evidence je nutné zjistit skutečné stavy majetku a dluhů a tyto rozdíly uvést do daňové evidence. U daňové evidence se na konci roku uzavřou její složky, tím se zjistí stav zdanitelných příjmů a stav daňových výdajů pro zjištění základu daně. Samozřejmostí je uzavření všech složek, které podnikatel ke své činnosti používá, musí se zjistit stavy dluhů a pohledávek, stavy majetku, stavy zásob, stavy peněz (v hotovosti, na bankovním účtu).

Deník příjmů a výdajů se upravuje o nepeněžní položky, kterými jsou příjmy ze směnných obchodů, věcné dary, příjmy ze zápočtu pohledávek, odpisy a další položky v souladu se zákonem o daních z příjmů. Výdaje se upravují také o výdaje ze zápočtu pohledávek, odpisy HM, tvorbu zákonných rezerv, věcný vklad vlastníkem a další výdaje v souladu se zákonem o daních z příjmů. Pro převod skutečností do následujícího období se musí sestavit přehled o majetku a dlužích, který slouží i jako podklad pro vyplnění daňového přiznání. Po přechodu do nového období se pokračuje v daňové evidenci, deník příjmů a výdajů začíná v novém období od začátku. (Dušek, Sedláček, 2017)

3.6 Režim paušálních výdajů

Podnikatel se může rozhodnout, že nebude uplatňovat skutečně vynaložené náklady vzniklé vykonáváním jeho podnikání. Má to své výhody i nevýhody. Výhodou je nižší administrativní náročnost, poplatník tedy vede pouze záznamy s jeho příjmy a vzniklými pohledávkami. Skutečné náklady mohou být nižší než v režimu paušálních výdajů,

to se odrazí ve velikosti vypočtené daňové povinnosti. Toto bych uvedla i jako nevýhodu, můžou se během zdaňovacího období vyskytnout různé nepředvídatelné vysoké výdaje, které si ale bohužel nemůže v režimu paušálních výdajů uplatnit navíc. Proto je dobré schovávat si všechny doklady s vynaloženými výdaji a až poté se rozhodnout pro výhodnější variantu. Plátcí DPH tento režim mohou používat také, ale v evidenci DPH se se skutečnými náklady pracuje, tudíž administrativní náročnost zůstává na úrovni použití skutečných nákladů. (Dušek, Sedláček, 2017)

Tabulka 4 Paušální výdaje (Zdroj: § 7 zákon č. 586/1992, o daních z příjmů, vlastní úprava)

Výše výdajů	Předmět podnikání	Maximální výše uplatňovaných výdajů
80 % z příjmů	Zemědělská výroba, vodní a lesní hospodářství, vykonávání řemesel dle živnostenského zákona	800 000 Kč
60 % z příjmů	Živnostenské podnikání	600 000 Kč
40 % z příjmů	Z jiných příjmů ze samostatné činnosti (činnost dle zvláštních předpisů)	400 000 Kč
30 % z příjmů	Nájem obchodního majetku	300 000 Kč

Od roku 2019 má dojít ke zvýšení stropů pro paušální výdaje na dvojnásobek. Podnikatelé si budou moci uplatňovat dále slevu na manželku i zvýhodnění na děti jako tomu bylo doposud. Následující tabulka zobrazuje maximální výše uplatňovaných výdajů, které se stanou aktuálními v roce 2019. Využívání paušálních výdajů se stane atraktivnějším pro více podnikatelů. (www.podnikatel.cz, 2018)

Tabulka 5 Paušální výdaje od roku 2019 (Zdroj: www.podnikatel.cz, 2018, vlastní úprava)

Výše výdajů	Maximální výše uplatňovaných výdajů
80 % z příjmů	1 600 000 Kč
60 % z příjmů	1 200 000 Kč
40 % z příjmů	800 000 Kč
30 % z příjmů	600 000 Kč

4 Vedení účetnictví

Účetnictví je založeno na metodě podvojného účtování (zapisování) stavů a pohybů na rozvahových a výsledkových účtech. Předmětem účetnictví je tedy účtování o stavu a pohybu aktiv, pasiv, nákladů a výnosů a zjišťování výsledku hospodaření. Do aktiv se řadí například majetek společnosti a pohledávky, do pasiv řadíme financování majetku společnosti, jako je základní kapitál nebo závazky. Rozdíl mezi výnosy a náklady je výsledek hospodaření, který může být kladný nebo záporný. (§ 2 zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví)

Účetnictví mají povinnost vést a jsou tedy účetními jednotkami: (§ 1 zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví)

- právnické osoby se sídlem na území ČR (i zahraniční PO podnikající na našem území)
- organizační složky státu
- fyzické osoby zapsané v obchodním rejstříku
- fyzické osoby, které podnikáním přesáhly částku 25 000 000 Kč (obrat vč. osvobozených plnění podle zákona o DPH) v bezprostředně předchozím kalendářním roce
- fyzické osoby, které jsou sdruženými společníky, nebo pokud jeden z nich je osoba uvedená v odrážkách výše
- fyzické osoby, které musí vést UCE podle zvláštního právního předpisu
- svěřenecké fondy podle OZ, investiční fondy bez právní osobnosti, fondy obhospodařované penzijními společnostmi, fondy, kterým to ukládá zvláštní právní předpis

Fyzické osoby se mohou rozhodnout pro vedení UCE i dobrovolně.

4.1 Kategorie účetních jednotek

Pokud účetní jednotka překročí alespoň dvě z hodnot uvedených v následující tabulce, přesune se do vyšší kategorie. Velká účetní jednotka je nejvyšší kategorií, tedy nemá

stanovenou horní hranici hodnot, pokud alespoň dvě hodnoty střední kategorie překročí maximální hranici, střední účetní jednotka se stane velkou účetní jednotkou. (§ 1b zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví)

Účetní jednotky se dělí do 4 kategorií rozdělených dle jejich velikosti.

Tabulka 6 Kategorie účetních jednotek (Zdroj: § 1b zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví, vlastní úprava)

Účetní jednotka	Velikost aktiv	Roční úhrn čistého obratu	Průměrný počet zaměstnanců
Mikro	9 000 000 Kč	18 000 000 Kč	10 Kč
Malá	100 000 000 Kč	200 000 000 Kč	50 Kč
Střední	500 000 000 Kč	1 000 000 000 Kč	250 Kč
Velká	> 500 000 000 Kč	> 1 000 000 000 Kč	> 250 Kč

4.2 Účetní doklady a knihy

Účetní doklady jsou nejdůležitější součástí účetnictví, bez nich by účetnictví nemohlo fungovat. Mezi účetní doklady patří faktury, zjednodušené daňové doklady, pokladní doklady, bankovní výpisy, vnitřní účetní doklady (příjemka, výdejka, mzdové doklady). Jsou to účetní záznamy, které dle § 11 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví musí obsahovat určité náležitosti:

- označení dokladu (aby byl snadno dohledatelný mezi ostatními doklady)
- účetní případ (čeho se účetní doklad týkal)
- částku peněz
- datum vyhotovení a datum uskutečnění
- podpis odpovědné osoby za jeho zaúčtování

Účetní jednotky provádějí účetní zápisy do účetních knih na základě účetních dokladů, účtuje se v deníku, hlavní knize, knihách analytických účtů a v knihách podrozvahových účtů. V současné době se tyto knihy tvoří pomocí účetních softwarů automaticky podle jednotlivých účetních operací, následně se tisknou a uchovávají ve fyzické podobě pro případné kontroly finančním úřadem a dalšími institucemi dle druhu ekonomické činnosti

účetní jednotky. Jednotlivé účty, které jsou podstatou celého účetnictví, jsou uvedeny ve směrné účtové osnově a na účtovém rozvrhu. Tyto dva dokumenty určují uspořádání jednotlivých účtových tříd, skupin a syntetických účtů potřebných pro účtování účetní jednotky, uspořádání musí mít takové vlastnosti, aby zajistilo sestavení účetní závěrky. (Skálová, 2019)

Hlavní kniha je uspořádána věcně podle jednotlivých syntetických účtů, lze z ní vyčíst počáteční stavy účtů na začátku období, obraty strany Má dáti a strany Dal a konečné stavy syntetických účtů. Další knihou je **účetní deník**, který je veden chronologicky dle data vzniku účetní operace. Účetnímu případu náleží jeden řádek, ve kterém musí být zaznamenáno číslo tohoto řádku, datum zápisu, druh a číslo účetního dokladu, částku a podvojný účetní zápis na účty související s danou účetní operací na správné strany Má dáti a Dal. **Kniha analytické evidence** je více podrobnější než kniha syntetických účtů, může se například používat pro rozlišení jednotlivých zaměstnanců, nebo jednotlivých druhů zásob, výrobků apod. **Kniha podrozvahových účtů** je poslední účetní knihou, která se zabývá majetkoprávní situací účetní jednotky a neúčtuje se v soustavě podvojného účetnictví. týká se to především operací u najatého majetku, majetku přijatého do úschovy, pohledávky z leasingu, přijaté zástavy a odepsané pohledávky. Účetnictví také používá například knihu jízd, mzdovou evidenci, evidenci zásob nebo dlouhodobého majetku, není to samozřejmě jen záležitost daňové evidence. (uctovani.net, 2015)

4.3 Účetní uzávěrka

Vrcholem každého účetního období je sestavení účetní uzávěrky, která se skládá z několika operací, kterými jsou: (§ 18 zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví)

- inventarizace,
- zaúčtování účetních operací, které se provádějí na konci účetního období,
- zjištění hospodářského výsledku a výpočet daně z příjmů,
- zaúčtování zjištěné daňové povinnosti do daného účetního období,
- uzavření všech účtů účetního období.

Inventarizace slouží k ověření stavů na účtech se skutečností a případné rozdíly se též musí zaúčtovat do tohoto období podle skutečnosti, rozdíly mohou vznikat například v pokladně a ceninách, v zásobách, ve zboží nebo ve výrobcích, kde se může vyskytnout přebytek nebo naopak manko. Stavů na závazkových či pohledávkových účtech musí též souhlasit s neuhrazenými fakturami (zůstatky musí souhlasit s knihou faktur). Mezi účetní operace prováděné na konci každého účetního období spadají závěrečné operace u zásob, časové rozlišování nákladů a výnosů, čerpání rezerv, přepočet kurzových rozdílů, odpisy pohledávek nebo tvorba opravných položek. Hospodářský výsledek je rozdíl nákladů a výnosů. Hrubý účetní zisk je hospodářský výsledek před zdaněním a disponibilní zisk představuje hospodářský výsledek snížený o daňovou povinnost. Po zaúčtování daňové povinnosti na příslušné účty se všechny účty používané v účetním období mohou uzavřít. Uzavíráním každého účtu se rozumí zjištění obrátů na obou stranách účtu. Zjistí se konečné stavy aktivních a pasivních účtů, které se zapíší na slabší stranu účtu a podvojným zápisem se přenesou na konečný účet rozvažný. Nákladové a výnosové účty se uzavřou též a výsledek se přenesou na závěrkový účet zisků a ztrát. Na konec se i účet zisku a ztráty převede na konečný účet rozvažný. Obě strany tohoto účtu se musí rovnat. (Štöhl, 2018)

4.4 Účetní závěrka

Účetní závěrku tvoří rozvaha, výkaz zisku a ztráty a příloha s doplňujícími informacemi. V obchodních společnostech je součástí účetní závěrky Přehled o peněžních tocích a Přehled o změnách vlastního kapitálu, který se týká středních a velkých účetních jednotek. Mikro, malé účetní jednotky a některé subjekty veřejného zájmu je sestavovat nemusí. Závěrka se dělí na řádnou, mimořádnou a mezitímní účetní závěrku, rozdíl mezi nimi je v datu sestavování účetních závěrek, řádná účetní závěrka se sestavuje k poslednímu dni účetního období, mimořádnou účetní závěrku sestavují účetní jednotky při mimořádných situacích jako je ukončení činnosti účetní jednotky. (§ 18 zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví)

Mezitímní účetní závěrka je závěrka provedená v průběhu účetního období, v mezitímní závěrce se na rozdíl od dvou předchozích neuzavírají účetní knihy, ale pouze se provádí inventarizace účtů kvůli oceňování majetku a dluhů. Používá se například v situacích jako je vyplácení záloh na podíl ze zisku, při žádosti o úvěr nebo pouze jako informace o úspěšnosti společnosti pro její vedení. (§ 25 zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví)

Účetní závěrka musí být ověřena auditorem, v případě že je to: (§ 18 zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví)

- účetní jednotka z povinnosti stanovující zvláštním právním předpisem
- velká účetní jednotka (nespadají sem subjekty veřejného zájmu)
- střední účetní jednotky
- malé účetní jednotky, které překročily za předcházející období následující hodnoty (akciové společnosti nebo svěřenecké fondy musí překročit minimálně jednu u níže uvedených hodnot, jiné malé účetní jednotky musí překročit minimálně dvě z těchto hodnot. (§ 20 zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví)
 - aktiva 40 mil. Kč
 - úhrn čistého obrátu 80 mil. Kč
 - průměrně 50 zaměstnanců v průběhu období

Účetní jednotky s povinností auditu musí vyhotovit výroční zprávu. Je to zpráva, která informuje o hospodaření účetní jednotky a o dalších skutečnostech, které se opět odvíjejí od velikosti samotné účetní jednotky. Součástí výroční zprávy je i účetní závěrka. (§ 18, § 20, § 21 zákon č. 563/1991, zákon o účetnictví)

4.4.1 Rozvaha, výkaz zisku a ztráty a příloha s doplňujícími informacemi

Rozvaha je dokument obsahem rozdělený na aktiva a pasiva, který se dále dělí do několika podskupin. Z rozvahy je patrné například kolik majetku má účetní jednotka na konci účetního období, nebo kolik dluhů účetní jednotka má, jaký je zisk a kapitál společnosti je součástí také. Rozvaha má předepsanou formu. (vyhláška 500/2002 Sb., prováděcí vyhláška k podvojnému účetnictví)

Výkaz zisku a ztráty informuje o finanční výkonnosti podniku, na jedné straně jsou náklady a na druhé výnosy, rozdílem je výsledek hospodaření. Výsledek hospodaření je rozdělen na provozní a finanční.

V příloze s doplňujícími informacemi jsou uvedeny obecné informace o účetní jednotce, různé informace o metodách a zásadách účetnictví a doplňující informace.

4.5 Zveřejňovací povinnost účetní jednotky

Účetní jednotky mají povinnost zveřejňovat výše zmíněné dokumenty o jejich podnikání. Nejedná se o všechny účetní jednotky, některé zveřejňovací povinnost vůbec nemají. Zveřejňovací povinnost mají tedy účetní jednotky, které vedou účetnictví nebo jednoduché účetnictví a jsou zapsané v některém veřejném rejstříku. Mezi veřejné rejstříky řadíme například obchodní rejstřík, spolkový rejstřík, nadační rejstřík a další. Na živnostenský rejstřík se tato povinnost nevztahuje. Účetní jednotky mají povinnost vždy zveřejňovat řádnou účetní závěrku a návrh na rozdělení zisku nebo vypořádání ztráty, další dokumenty účetní jednotka zveřejňuje tehdy, pokud ji to ukládá zákon. Mikro a malé účetní jednotky bez povinnosti auditu zveřejňují pouze rozvahu a přílohu, neziskové organizace zveřejňují přehled o majetku a závazcích. Vždy tuto povinnost splňují obchodní korporace, podnikatelé zapsaní v OR, organizace vedené dle jiného veřejného rejstříku a společenství vlastníků jednotek. (zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví)

Webová stránka www.portal.pohoda.cz (2018) uvádí příklad, kdy zveřejňovací povinnost má i fyzická osoba, která vede účetnictví, jelikož se zde prolínají dva zákony – zákon č. 586/1991 Sb., o daních z příjmů a zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví. Jedná se o fyzickou osobu zapsanou v obchodním rejstříku, která tedy povinně musí vést účetnictví a musí i sestavovat účetní závěrku. Na druhou stranu je to stále fyzická osoba, která může uplatňovat paušální výdaje při výpočtu daně z příjmů. Rozhodne se sama, jaká varianta pro ni bude výhodnější a podle té bude při výpočtu daně z příjmů postupovat, zveřejňovací povinnost se jí ale stále týká, své hospodaření musí zveřejnit za jakékoli situace.

Ke zveřejnění musí dojít do 12 měsíců následujících po rozvahovém dni, za jakýchkoliv podmínek a do 30 dní po splnění podmínek, kterými jsou ověření účetní závěrky auditorem (pokud je nutné ze zákona) a schválení závěrky vedením společnosti. Dokumenty se zveřejňují u rejstříkového soudu (krajský soud), ten je založí do sbírky listin. Dokumenty se zasílají pouze elektronicky opatřené elektronickým podpisem přes datovou schránku společnosti. (§ 17, 18, nařízení vlády č. 351/2013 Sb.). Jelikož je zveřejňování povinné, a pokud tak účetní jednotka neučiní, páchá přestupek. Výše sankce je 3 % z hodnoty aktiv, u konsolidované účetní závěrky je výše sankce v hodnotě 3 % konsolidovaných aktiv. U neziskových organizací je sankce jednotná, a to ve výši 50 000 Kč. (§ 37, § 37a zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví)

5 Přechod z daňové evidence na účetnictví

Na přechod z daňové evidence na účetnictví pohlížíme ze dvou pohledů – účetního a daňového. Z daňového hlediska přechod upravuje příloha č. 3 k zákonu č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, z účetního hlediska je upraven ve vyhlášce č. 500/2002 Sb.

V příloze č. 3 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů je uveden postup přechodu, jehož prvním krokem je úprava základu daně v období, kdy bylo zahájeno vedení účetnictví, o hodnotu zásob, cenin, pohledávek a hodnotu poskytnutých záloh kromě záloh na hmotný majetek. Základ daně se musí o tyto výše zmíněné položky zvýšit, ale může se i o hodnoty vybraných položek snížit, mezi ně patří hodnota přijatých záloh a dluhů. V § 23y zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů je uvedeno, že hodnotu zásob a pohledávek, které poplatník evidoval v době zahájení účetnictví, lze zahrnout do základu daně jednorázově nebo postupně během následujících 9 účetních období. Pokud by přerušil činnost během těchto 9 účetních období, dodal by jednorázově zbývající část. Pokud je tato přecházející osoba i plátcem daně z přidané hodnoty, rozumí se hodnotou dluhu částka bez DPH, pokud byl uplatněn odpočet daně z přidané hodnoty. U hodnoty pohledávky je to téměř stejné, opět se hodnotou pohledávky pro tyto účely rozumí hodnota pohledávky bez daně z přidané hodnoty, pokud byla splněna daňová povinnost na výstupu.

§ 61b, vyhlášky 500/2002 Sb., popisuje situaci přechodu z daňové evidence na účetnictví z účetního pohledu. Zatímco daňový pohled řešil hlavně snižování a zvyšování základu daně pro výpočet daňové povinnosti, tak účetní pohled řeší jednotlivé složky majetku a dluhů a jejich oceňování. Fyzické osoby, které se staly účetní jednotkou zjistí stavy v daňové evidenci, jedná se o stavy majetku a dluhů, rezerv, oceňovacích rozdílů k úplatně nabytému majetku a u finančního leasingu část výdajů, které nebyly uplatněny k předcházejícímu dni prvního dne účetního období s povinností vedení účetnictví. Přechod se bude týkat i odpisů hmotného i nehmotného majetku, musí se sestavit nové odpisové plány, oprávky zůstávají stejné. Všechny stavy se převedou jako počáteční stavy rozvahových účtů nově vytvořené účetní jednotky.

Může vzniknout rozdíl mezi aktivy a pasivy účetní jednotky, který se uvede na příslušný účet do účtové skupiny 49, jako zůstatek aktivní (kladný rozdíl) nebo pasivní (záporný rozdíl).

6 Praktická část

V této části bakalářské práce daňově zanalyzuji činnost individuálního podnikatele, od kterého jsem získala všechny potřebné podklady z jeho daňové evidence, abych mu navrhla možná zlepšení, která vyplynou z následujících modelových příkladů. V této části nejprve představím činnost mnou vybrané OSVČ, její příjmy, výdaje a další skutečnosti, které potřebuji k výpočtu daňové povinnosti. Vypočítám daň z příjmů fyzických osob z údajů za rok 2018, provedu analýzu toho, zda by nebylo vhodné využít paušálních výdajů a tento model opět představím. Dále namodeluji situaci případného daňového rozdílu, pokud by se podnikatel rozhodl pro dobrovolné vedení účetnictví a postup přechodu z daňové evidence na účetnictví. Jako další modelový příklad uvedu změnu právní formy podnikání z OSVČ na obchodní korporaci s dopadem na daň z příjmů právnických osob.

6.1 Představení vybrané OSVČ

Pro svou bakalářskou práci jsem si vybrala individuálního podnikatele, který si nepřál být v práci jmenovitě uveden, pouze mi poskytl k nahlédnutí svou daňovou evidenci za rok 2018, kterou si zpracovává samostatně a nevyužívá služeb účetních poradců.

Jedná se o fyzickou osobu, jejímž předmětem podnikání je „*silniční motorová doprava*

- *nákladní provozovaná vozidla nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti nepřesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí,*

- *nákladní provozovaná vozidla nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věcí.*“ (www.rvp.cz, 2019)

V tomto oboru individuální podnikatel podniká od poloviny roku 2017, kdy vlastnil pouze jedno nákladní vozidlo, od srpna 2018 vlastní druhé nákladní vozidlo o nejvyšší povolené hmotnosti přesahující 3,5 tuny, jeho povinností bylo rozšíření předmětu podnikání. Ke kterému se pojí zkoušky, které k prvnímu typu dopravy nebyly nutné. Aby získal povolení provozovat tento typ autodopravy, zajistil si odpovědného zástupce, který výše zmíněné zkoušky má. V nejbližší době podnikatel plánuje zkoušky vykonat, protože předpokládá růst své podnikatelské činnosti a nepřeje si, aby jeho podnikání bylo závislé na jiné osobě.

Individuální podnikatel má smlouvu o přepravě se dvěma společnostmi, pro jednu společnost přepravuje každý pracovní den a fakturuje 15. a 30. den v měsíci, splatnost faktur je 35 dní od vystavení faktury. Pro druhou společnost přepravuje náklad pouze jeden den v týdnu, fakturuje měsíčně a splatnost činí 30 dní. Podnikatel vede daňovou evidenci, je plátcem DPH a zaměstnává jednoho zaměstnance na poloviční úvazek.

Podnikatel měl v roce 2018 pouze příjmy podle § 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, a s nimi související výdaje. Tyto údaje jsem zjistila v peněžním deníku podnikatele, ve kterém po celý rok zaznamenával pohyb peněz v pokladně a na bankovním účtu. Celé jeho příjmy tvoří přepravy nákladu pro společnosti a mezi nejčastější daňové výdaje spadá nákup pohonných hmot, opravy nákladních automobilů a potřebné náhradní díly, zálohy silniční daně, mzdové náklady za zaměstnance. Pro lepší přehlednost uvádím příjmy a výdaje do tabulky 7.

Tabulka 7 Příjmy a výdaje podnikatele (Zdroj: Peněžní deník podnikatele, vlastní úprava)

Příjmy	Výdaje
1 306 566 Kč	731 089 Kč

Do následující tabulky jsem shrnula nejdůležitější informace z daňové evidence z hlediska potřebného pro sestavení přiznání k dani z příjmů fyzických osob.

Tabulka 8 Informace z daňové evidence podnikatele (Zdroj: Daňová evidence podnikatele, vlastní úprava)

Položka	Peněžní stav k 31. 12. 2018
Peněžní prostředky v pokladně	6 609 Kč
Peněžní prostředky na bankovním účtu	318 065 Kč
Pohledávky	111 231 Kč
Závazky – dluhy	20 749 Kč
Daňové odpisy DM	80 994 Kč

Pohledávky činily ke konci roku 111 231 Kč, je to zapříčiněno délkou splatností faktur, protože k uhrazení vystavených faktur na konci listopadu dojde až v lednu roku 2019, tudíž se tyto příjmy promítnou až v daňovém přiznání za rok 2019, zpracované v roce 2020. Dluhy neboli závazky podnikatel ke konci roku neměl nějak zvlášť vysoké, jednalo

se pouze o neuhrazenou fakturu za telefonní služby a závazek k zaměstnanci – superhrubá mzda za prosinec 2018. Odpisy vznikají odepisováním dvou nákladních automobilů. Pohledávky a závazky jsou v tabulce 8 uváděny bez DPH.

Jelikož většinu praktické části mé práce budou tvořit výpočty daně z příjmů více způsobů a modelování různých situací, vždy budu vycházet z následujících informací o individuálním podnikateli, abych co nejreálněji představila modelový příklad.

Informace pro daňové přiznání:

- podnikání – jediná činnost, podnikatel není nikde zaměstnán,
- má uzavřené životní pojištění – přispívá 1 500 Kč měsíčně,
- v červnu 2018 uzavřel smlouvu na penzijní připojištění – přispívá 500 Kč měsíčně,
- podnikatel je svobodný a bezdětný,
- v roce 2018 2x daroval krev – po 3000 Kč za odběr.

6.2 Zdanění individuálního podnikatele

Podnikatel může v daňovém přiznání uplatnit skutečnou výši svých výdajů nebo může postupovat podle paušálních výdajů. Nejprve představím výpočet daňové povinnosti se **skutečnými výdaji**.

6.2.1 Modelový příklad č. 1 – skutečné výdaje

Individuální podnikatel zjistí základ daně pomocí přílohy č. 1 k daňovému přiznání. Tato příloha je věnována samostatné činnosti – podnikání fyzických osob. Zde se uvedou příjmy, výdaje podnikatele získané z daňové evidence podnikatele a úpravy zvyšující či snižující základ daně. Mezi úpravy snižující základ daně se řadí odpisy, které činily 80 994 Kč. Přesný postup výpočtu je popsán v teoretické části mé práce, v modelových příkladech se bude opakovat.

Výpočet ZD: (1 306 566 Kč - 731 089 Kč) – 80 994 Kč = 494 483 Kč

Tabulka 9 Modelový příklad č. 1 (Zdroj: vlastní)

Základ daně	494 483 Kč
Nezdanitelné části základu daně	
- dary (odběr krve)	6 000 Kč
- soukromé životní pojištění	14 500 Kč
- penzijní připojištění	4 000 Kč
Nezdanitelné části základu daně celkem (v limitu max. 15 % ZD)	24 500 Kč
Základ daně snížený o odčitatelné položky a nezdanitelné části základu daně	469 983 Kč
Základ daně (zaokrouhlený na 100 dolů)	469 900 Kč
Daň podle § 16 (15 %)	70 485 Kč
Daň zaokrouhlená na celé Kč dolů (solidárně nezvyšuji)	70 485 Kč
Slevy na dani – základní sleva	24 840 Kč
Daň po uplatnění slev	45 645 Kč

6.2.2 Modelový příklad č. 2 – paušální výdaje

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů umožňuje podnikajícím fyzickým osobám využít při výpočtu daňové povinnosti tzv. paušálních výdajů, které jsem blíže představila v kapitole 3.2. Podnikatel spadá do druhé nejvyšší skupiny, může tedy využít paušál ve výši 60 % z příjmů z koncesované živnosti.

Tabulka 10 Výpočet paušálních výdajů (Zdroj: vlastní)

Příjmy	Paušální výdaje (60 %)
1 306 566 Kč	783 940 Kč

Paušální výdaje ve výši 60 % činí 783 490 Kč, zákon o daních z příjmů ale říká, že výdaje si podnikatel může uplatnit pouze do výše 600 000 Kč. Tudíž se základ daně vypočítá jako rozdíl mezi příjmy a **maximální výší výdajů**.

Výpočet ZD: 1 306 566 Kč – 600 000 Kč = 706 566 Kč

Tabulka 11 Modelový příklad č. 2 – část 1 (Zdroj: vlastní)

Základ daně	706 566 Kč
Nezdanitelné části základu daně	
- dary (odběr krve)	6 000 Kč
- soukromé životní pojištění	14 500 Kč
- penzijní připojištění	4 000 Kč
Nezdanitelné části základu daně celkem	24 500 Kč
Základ daně snížený o odčitatelné položky a nezdanitelné části základu daně	682 066 Kč
Základ daně (zaokrouhlený na 100 dolů)	682 000 Kč
Daň podle § 16 (15 %)	102 300 Kč
Daň zaokrouhlená na celé Kč dolů (solidárně nezvyšuji)	102 300 Kč
Slevy na dani – základní sleva	24 840 Kč
Daň po uplatnění slev	77 460 Kč

Od roku 2019 dojde k navýšení stropů pro paušální výdaje na dvojnásobek, v následujícím příkladu namodeluji výpočet daňové povinnosti za rok 2019, budu předpokládat velice podobný základ daně jako v roce 2018, tudíž použiji výši příjmů z roku 2018.

Tabulka 12 Výpočet paušálních výdajů 2019 (Zdroj: vlastní)

Příjmy	Paušální výdaje (60 %)
1 306 566 Kč	783 940 Kč

Strop paušálních výdajů se z 600 000 Kč zvýší na 1 200 000 Kč, pro individuálního podnikatele se tento způsob výpočtu stane zajímavějším, protože paušální výdaje po zvýšení stropu jsou vyšší než reálné výdaje, které podnikatel měl za rok 2018, celkem o 52 851 Kč. Základ daně se vypočítá jako rozdíl mezi příjmy a paušálními výdaji.

Výpočet ZD: 1 306 566 Kč – 783 940 Kč = 522 626 Kč

Tabulka 13 Modelový příklad č. 2 – část 2 (Zdroj: vlastní)

Základ daně	522 626 Kč
Nezdanitelné části základu daně celkem	24 500 Kč
Základ daně snížený o odčitatelné položky a nezdanitelné části základu daně	498 126 Kč
Základ daně (zaokrouhlený na 100 dolů)	498 100 Kč
Daň podle § 16 (15 %)	74 715 Kč
Daň zaokrouhlená na celé Kč dolů (solidárně nezvyšují)	74 715 Kč
Slevy na dani – základní sleva	24 840 Kč
Daň po uplatnění slev	49 875 Kč

Jak už jsem několikrát zmiňovala, tak rozdíl mezi skutečnými a paušálními výdaji je v administrativní náročnosti, kdy se při používání paušálních výdajů vede pouze deník příjmů a kniha pohledávek, tím je tedy kancelářská práce velice zúžena a usnadněna. Samozřejmě paušální výdaje mohou mít i negativní dopad jako tomu je v modelovém příkladu č. 2 části 1 v mé práci, a hodí se spíše pro podnikatele, kteří mají celkové příjmy do 1 000 000 Kč, pokud má podnikatel příjmy vyšší a ví, že jeho výdaje jsou vyšší než 600 000 Kč, bude vyšší i jeho daňová povinnost, jako u příkladu č. 2 v mé práci. Při zvýšení výdajových limitů na dvojnásobek už by se to mému individuálnímu podnikateli vyplatilo více a pro rok 2019 mu to určitě navrhuji jako jedno z možných řešení, ale bez uplatnění odpisů, ty už jsou v paušálních výdajích započteny. Část 2 bude pro individuálního podnikatele zajímavějším řešením než část 1, která se používala do roku 2018 včetně.

6.2.3 Modelový příklad č. 3 – manželka na mateřské s jedním dítětem

Individuální podnikatel je zatím svobodný a bezdětný, v bakalářské práci jsem to již zmiňovala, ale sám mě požádal, zda bych nevytvořila model daňové povinnosti, pokud by měl manželku na mateřské s jedním dítětem. Předpokládejme, že má manželka zdanitelné příjmy nižší než 68 000 Kč za rok. Daňové zvýhodnění na dítě uplatňováno po celý rok pro zjednodušení situace, zvýhodnění na dítě se vypočítává pouze za měsíce, nikoli roční paušální částkou, ale poměrem měsíců.

Pro tento modelový příklad převezmu základ daně z modelového příkladu č. 1. Budu o něm uvažovat jako o výpočtu pro rok 2018 se zákony platnými pro tento rok.

Výpočet ZD: $(1\,306\,566\text{ Kč} - 731\,089\text{ Kč}) - 80\,994\text{ Kč} = 494\,483\text{ Kč}$

Tabulka 14 Modelový příklad č. 3 (Zdroj: vlastní)

Základ daně	494 483 Kč
Nezdanitelné části základu daně celkem	24 500 Kč
Základ daně snížený o odčitatelné položky a nezdanitelné části základu daně	469 983 Kč
Základ daně (zaokrouhlený na 100 dolů)	469 900 Kč
Daň podle § 16 (15 %)	70 485 Kč
Daň zaokrouhlená na celé Kč dolů (solidárně nezvyšuji)	70 485 Kč
Slevy na dani	
- základní sleva	24 840 Kč
- sleva na manželku	24 840 Kč
Daň po uplatnění slev	20 805 Kč
Daňové zvýhodnění na vyživované dítě	15 204 Kč
Daň po uplatnění slev	5 601 Kč

V této variantě jsem chtěla nastínit situaci, která se za pár let pro individuálního podnikatele může stát reálnou, a proto mě o ni žádal. Podnikatel má možnost uplatnit si

slevu na manželku, pokud splní podmínku o výši jejích příjmů. Narozením dítěte bude mít jeden z rodičů nárok na daňové zvýhodnění, které se vztahuje na vyživované dítě, přesnou výši zvýhodnění jsem uvedla v teoretické části mé práce. Toto zvýhodnění jeden z rodičů uplatňuje do 18 let nebo do té doby, dokud se jeho dítě soustavně připravuje na budoucí povolání (do 26 let). V roce 2019 zůstává částka daňového zvýhodnění na vyživované děti na stejné úrovni jako tomu bylo v roce 2018.

6.2.4 Modelový příklad č. 4 – přechod z daňové evidence na účetnictví

Jak jsem již popisovala v teoretické části práce, podnikatel se může sám dobrovolně rozhodnout vést účetnictví nebo ze zákona musí, pokud přesáhne obrát 25 000 000 Kč za bezprostředně předcházející období. V kapitole č. 5 jsem zmínila všechny nutné úpravy základu daně. Individuální podnikatel neměl ke konci roku žádné přijaté či poskytnuté zálohy. Ceniny také nebyly součástí, a jelikož nic nevyrábí, tak ani výrobky a zboží, pouze pohledávky a dluhy.

Postup:

- základ daně zvýším o hodnotu pohledávek
- základ daně snížím o hodnotu dluhů

Tabulka 15 Pohledávky a dluhy podnikatele k 31. 12. 2018 (Zdroj: Kniha pohledávek a závazků podnikatele, vlastní úprava)

Pohledávky	Dluhy
111 231 Kč	20 749 Kč

Pro výpočet daňové povinnosti použiji základ daně (upravený o odpisy) z modelového příkladu č. 1. Následně zvýším ZD o pohledávky a snížím o dluhy. Tyto úpravy je nutno učinit, protože účetnictví je založeno na nákladech a výnosech, které vznikají již během vystavení nebo obdržení faktury. Daňová evidence, jak už jsem několikrát zmiňovala, je založena na příjmech a výdajích a tyto skutečnosti tedy nejsou zohledněny. V účetnictví se již zohlednit musí, jelikož se pro výpočet daně používá jiný výpočet pro základ daně. Základem daně v účetnictví je rozdíl mezi náklady a výnosy, kterými jsou již dluhy a pohledávky bez ohledu na to, zda jsou zaplacené. Z nichž se následně vypočítá

daňová povinnost. Pro výpočet opět použijí základ daně z modelového příkladu č. 1 upravený o pohledávky a závazky.

Výpočet ZD: 494 483 Kč + 111 231 Kč – 20 749 Kč = 584 965 Kč

Tabulka 16 Modelový příklad č. 4 – část 1 (Zdroj: vlastní)

Základ daně	584 965 Kč
Nezdanitelné části základu daně	
- dary (odběr krve)	6 000 Kč
- soukromé životní pojištění	14 500 Kč
- penzijní připojištění	4 000 Kč
Nezdanitelné části základu daně celkem	24 500 Kč
Základ daně snížený o odčitatelné položky a nezdanitelné části základu daně	560 465 Kč
Základ daně (zaokrouhlený na 100 dolů)	560 400 Kč
Daň podle § 16 (15 %)	84 060 Kč
Daň zaokrouhlená na celé Kč dolů (solidárně nezvyšuji)	84 060 Kč
Slevy na dani – základní sleva	24 840 Kč
Daň po uplatnění slev	59 220 Kč

V následujícím zdaňovacím období po překročení stanovené výše obratu hraničního pro vedení účetnictví se individuální podnikatel stane účetní jednotkou, ale až v dalším následujícím období začne vést účetnictví.

Pohledávky **můžeme rozdělit do 9 následujících období**, v předchozím příkladu jsem ukázala, o kolik by se zvýšila daňová povinnost, pokud bych základ daně zvýšila o celkovou částku pohledávek najednou. Na následujícím příkladu ukážu zvýšení základu daně pouze o 1/9 z pohledávek – **o 12 359 Kč**. Tato úprava se dělá proto, aby přestupující podnikatelé neměli najednou vysokou daňovou povinnost a mohli si částku pohledávek rozložit do více let. Je na každém, o kolik si ze sumy pohledávek každý rok zvýší základ daně, nemusí to být pravidelné. V tomto příkladu dále odečtu celkové závazky.

Výpočet ZD: 494 483 Kč + 12 359 Kč – 20 749 Kč = 486 093 Kč

Tabulka 17 Modelový příklad č. 4 – část 2 (Zdroj: vlastní)

Základ daně	486 093 Kč
Nezdanitelné části základu daně celkem	24 500 Kč
Základ daně snížený o odčitatelné položky a nezdanitelné části základu daně	461 593 Kč
Základ daně (zaokrouhlený na 100 dolů)	461 500 Kč
Daň podle § 16 (15 %)	69 225 Kč
Daň zaokrouhlená na celé Kč dolů (solidárně nezvyšují)	69 225 Kč
Slevy na dani – základní sleva	24 840 Kč
Daň po uplatnění slev	44 385 Kč

Tento způsob rozložení pohledávek je výhodný v tom, že individuálnímu podnikateli se daňová povinnost zvýší jen minimálně a bude schopný daňovou povinnost zaplatit, aniž by jeho podnikání ohrozil vyšší výdej peněžních prostředků najednou. Pokud by po dobu následujících let nastala situace, za které by individuální podnikatel ukončil své podnikání, musel by v posledním roce dodanit zbytek, který do té doby ještě nezahrnul do daňové povinnosti.

Při přechodu z daňové evidence na účetnictví má individuální podnikatel několik povinností, mezi které patří například inventarizace veškerého majetku, pohledávek a dluhů. Musí se vytvořit účtový rozvrh s účty potřebnými pro účtování individuálního podnikatele, na účty se převedou částky zjištěné inventarizací a vznikne účet individuálního podnikatele, tím pádem je splněna počáteční podvojnost účetnictví.

Individuální podnikatel vede svou daňovou evidenci v jednoduchých tabulkách, nepoužívá žádný účetní software. Pokud by přecházel na účetnictví, už by určitě účetní software potřeboval. Ceny se pohybují v široké škále od 1 000 Kč do 50 000 Kč, cena se odvíjí od nabízených služeb k softwaru nebo počtem jednotlivých agend v programu. Jedním z nejznámějších účetních softwarů je POHODA od firmy Stormware, s. r. o., s účtováním v tomto systému mám vlastní zkušenost z vysoké školy. Dle ceníku na

oficiální internetové stránce www.stormware.cz jsem našla ideální variantu pro individuálního podnikatele POHODA Profi, cena účetního softwaru je 9 980 Kč.

6.3 Zdanění právnické osoby a zaměstnance

Podnikatel má možnost změny právní formy podnikání z OSVČ na obchodní korporaci. Individuálnímu podnikateli by nejvíce vyhovovala společnost s ručením omezeným, protože:

- nemá žádné společníky (byl by jediným)
- výše vkladu je zanedbatelná – 1 Kč
- omezené ručení pouze do výše nesplaceného vkladu

Určitě bych individuálnímu podnikateli nedoporučila vložit do podnikání pouze 1 Kč, protože pro obchodní partnery se již nemusí individuální podnikatel jevit jako spolehlivý plátce, pokud by se stal jejich dlužníkem, partneři nemají záruku toho, že své peníze dostanou. Může to být i důvod k nenavázání žádné spolupráce, což pro podnikatele znamená ušlý zisk.

Orientační náklady na založení společnosti:

Tabulka 18 Náklady na založení s. r. o. (Zdroj: <http://www.e-sro.cz/naklady-zalozeni-spolecnosti.htm>, vlastní úprava)

Úkon	Cena
Společnost se zakládá sepsáním zakladatelské listiny u notáře	3 200 Kč
Výpis z rejstříku trestů a z katastru nemovitostí	200 Kč
Ověřování podpisů a listin	300 Kč
Ohlášení živnosti	1 000 Kč
Návrh na zápis do obchodního rejstříku	5 000 Kč
Bankovní poplatky na založení účtu	0 Kč
Celkem (bez DPH)	9 700 Kč

V předchozí tabulce jsem znázornila průměrné náklady na založení společnosti s ručením omezeným, které celkově vychází 9 700 Kč bez DPH. Žádný individuální podnikatel se jim při přechodu na s. r. o. nevyhne. Mým záměrem bylo první řadě upozornit individuálního podnikatele na to, že minimální vklad je při založení společnosti mizivý, ale další náklady spojené s vytvořením právnické osoby již nejsou tak zjevné na první pohled. Částky jsou průměrné a pouze orientační, velikost nákladů záleží na mnoha faktorech, mezi které patří například práce notáře, nebo místo, kde se podpisy nechávají ověřit.

6.3.1 Modelový příklad č. 5 – s. r. o. a zaměstnanec

Obchodní korporace mají povinnost vést účetnictví, konečné stavy z daňové evidence by byly převedeny do obchodního majetku nově vytvořené společnosti. Podnikání jako OSVČ by zaniklo a podnikatel by byl jediným společníkem své společnosti a zároveň i svým zaměstnancem. Proto tento poslední modelový příklad bude obsahovat jak zdanění právnické osoby, tak zdanění fyzické osoby – zaměstnance.

Účetním výsledkem hospodaření je základ daně z prvního příkladu upravený o pohledávky a dluhy, protože při vzniku pohledávek a dluhů vznikají i výnosy a náklady společnosti, ze kterých se vypočítá daňová povinnost právnické osoby. K nákladům přičtu mzdové náklady na dalšího zaměstnance, kterým by se stal sám individuální podnikatel. V daňové evidenci jsou výdaje na vlastní spotřebu a platby sociálního a zdravotního pojištění OSVČ daňově neuznatelnými výdaji, pokud by se stal zaměstnancem ve své vlastní společnosti, vyplácel by si mzdu, která je celkově daňově uznatelným nákladem. Při řešení této situace jsem se s podnikatelem domluvila, že v modelovém příkladu použiji jako hrubou mzdu, výdaje na vlastní spotřebu a zaplacené zálohy na zdravotní a sociální pojištění, tato částka činila 449 662 Kč a zjistila jsem ji v peněžním deníku individuálního podnikatele za každý jeden měsíc.

Výpočet VH: $575\,477\text{ Kč} + 111\,231\text{ Kč} - (20\,749\text{ Kč} + 449\,662\text{ Kč}) = 216\,297\text{ Kč}$

Tabulka 19 Modelový příklad č. 5 – část 1 (Zdroj: vlastní)

Účetní výsledek hospodaření (výnosy – náklady)	216 297 Kč
+ náklady daňově neuznatelné	0 Kč
- výnosy nezahrnované do základu daně	0 Kč
+/- rozdíl mezi účetními a daňovými odpisy (účetní > daňové = +)	80 994 Kč
= základ daně	135 303 Kč
- odčitatelné položky	0 Kč
= základ daně snížený o odčitatelné položky	135 303 Kč
- dary	0 Kč
= základ daně zaokrouhlený na tisícikoruny směrem dolů	135 000 Kč
= daň podle § 21 (19 %)	25 650 Kč
= daň z příjmů splatná	25 650 Kč
- slevy na dani podle § 35	0 Kč
= daň z příjmů splatná po slevách	25 650 Kč

Disponibilní zisk vypočítám jako rozdíl mezi účetním VH a daní z příjmů splatnou po slevách, činí 190 647 Kč.

Abych co nejvíce zachovala reálnost informací, použila jsem pro výpočet daně z příjmů právnických osob příjmy a výdaje upravené o pohledávky a dluhy (jako v modelovém příkladu č. 4 části 1, ZD, odpisy jsem odečetla až v následujícím kroku) individuálního podnikatele za rok 2018, od kterých jsem následně odečetla celkové mzdové náklady, které bude společnost mít navíc (jedná se o tzv. superhrubou mzdu, která zobrazuje celkové náklady na zaměstnance). Pokud by se pro tento modelový příklad rozhodl i ve skutečnosti měl by zajisté i nedaňové náklady, nezahrnované výnosy nebo dary. V modelovém příkladu jsem žádné nezmiňovala pro zachování skoro identických informací pro výpočet daňové povinnosti.

Pro nejvěrnější nastínění celkové daňové situace, která by nastala založením s. r. o. nestačí pouze vypočítat daň z příjmů právnických osob. Dalším krokem je výpočet daně z příjmů fyzických osob, příjem by to již nebyl podle § 7 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ale podle § 6 tohoto zákona.

Tabulka 20 Roční superhrubá mzda (Zdroj: vlastní)

Roční hrubá mzda	Povinné pojistné (34 %) za zaměstnavatele
335 569 Kč	114 093 Kč

Do tabulky 20 jsem přehledněji rozdělila částku mzdových nákladů, které by ve společnosti s ručením omezeným byly nákladem za zaměstnance – individuálního podnikatele. Pokud roční hrubou mzdu vydělím počtem měsíců v roce, vyjde mi částka 27 964 Kč. Podle údajů Českého statistického úřadu byla roku 2018 průměrná mzda 33 840 Kč, což je o 5 876 Kč více, než podnikatel potřeboval v tomto roce pro svou vlastní potřebu. (www.czso.cz, 2019)

Do následující tabulky výpočtů přenesu informace z předchozí tabulky, vypočítám daňovou povinnost fyzické osoby, která má příjmy pouze dle § 6 zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

Výpočet ZD = 335 569 Kč + 114 093 Kč = 449 662 Kč

Tabulka 21 Modelový příklad č. 5 – část 2 (Zdroj: vlastní)

Základ daně podle § 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů	449 662 Kč
Nezdanitelné části základu daně celkem	24 500 Kč
Základ daně snížený o odčitatelné položky a nezdanitelné části základu daně	425 162 Kč
Základ daně (zaokrouhlený na 100 dolů)	425 100 Kč
Daň podle § 16 (15 %)	63 765 Kč
Daň zaokrouhlená na celé Kč dolů (solidárně nezvyšuji)	63 765 Kč
Slevy na dani – základní sleva	24 840 Kč
Daň po uplatnění slev	38 925 Kč

V tabulce 21 jsem vypočítala daň z příjmů fyzických osob. Jedná se o příjmy podle § 6 zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Předpokládala jsem, že roční celková superhrubá mzda bude činit 449 662 Kč, superhrubá mzda znamená celkové náklady společnosti s ručením omezeným na zaměstnance. Vyšla mi daňová povinnost 38 925 Kč, což se může v porovnání s modelovým příkladem č. 1 jevit jako velký rozdíl, ale musím brát také v úvahu, jak velkou daňovou povinnost zaplatila samotná společnost.

7 Diskuze

V modelovém příkladu č. 1, který se týkal dopadu daně z příjmů fyzických osob, jsem použila skutečnou výši výdajů, které měl podnikatel v roce 2018. Použila jsem základ daně upravený o odpisy, protože ve chvíli pořízení dlouhodobého majetku celková suma je nedaňovým nákladem a do základu daně se postupně rozpouští v podobě daňových odpisů. Pokud by individuální podnikatel chtěl zůstat jako OSVČ a vést daňovou evidenci stejným způsobem dál, nezměnilo by se pro něj v tuto chvíli nic, administrativní náročnost by zůstala na stejné úrovni, pouze by pokračoval ve vedení deníku příjmů a výdajů, knihy jízd, knih pohledávek a závazků a evidence DPH a mezd.

V porovnání modelového příkladu č. 1 s modelovým příkladem č. 2 částí 1 je daňová povinnost o 31 815 Kč vyšší v modelovém příkladu č. 2, přitom příjmy jsou v obou modelových příkladech stejně vysoké a to 1 306 566 Kč, díky paušálním výdajům se základ daně zvýšil o 212 083 Kč. V modelovém příkladu č. 2 částí 1 jsem použila výdajový paušál ve výši platné pro rok 2018, abych nastínila rozdíl, který by v tento rok individuálnímu podnikateli na daňové povinnosti vznikl. Podnikatel má navíc vyšší skutečné výdaje než při použití těch paušálních, navíc si může při skutečných uplatnit ještě odpisy, které jsou již v paušálu započítané. Individuální podnikatel by se pro tuto možnost mohl rozhodnout jen kvůli nízké administrativní náročnosti této metody, pokud by nebyl plátcem DPH, mohl by vést pouze deník příjmů a knihu pohledávek pro účely daně z příjmů, ale protože plátcem DPH je, administrativní náročnost by se o tolik nesnížila, aby se mu vyplatilo zaplatit na dani o 31 815 Kč více než při použití metody zobrazené v modelovém příkladě č. 1.

Od roku 2019 se výdajové paušály zvýší na dvojnásobek, myslím, že to bude impuls pro více individuálních podnikatelů přejít ze skutečných výdajů na paušální. Koncesovaná živnost spadá do 60 % paušálu a maximální výše výdajů bude stanovena na 1 200 000 Kč. Pokud by měl podnikatel v roce 2019 podobné příjmy příjmům roku 2018, vyplatil by se mu paušál více než v roce 2018, ale pořád by byl pod hranicí skutečných výdajů. Daňová povinnost by se zvýšila o 4 230 Kč, což už není takový rozdíl jako při porovnání skutečných výdajů s typem paušálu pro rok 2018. S administrativní náročností by to bylo stejné jako u modelového příkladu č. 2 částí 1. Pokud by individuální podnikatel nebyl plátcem DPH, mohl by už uvažovat o přechodu na paušální výdaje,

protože administrativní náročnost by se zúžila o zaznamenávání každého výdaje spojeného s podnikáním a o evidenci DPH, kterou by i při paušálních výdajích vést musel.

O modelový příklad č. 3 mě požádal sám podnikatel, chtěl zjistit, jak by se změnila jeho daňová povinnost, pokud by měl manželku na mateřské s jedním dítětem. Pro zjednodušení jsem v příkladu počítala, jaký by byl daňový dopad, pokud by měl podnikatel zvýhodnění na vyživované dítě po celý rok, pokud by se dítě narodilo během roku, měl by nárok pouze na poměrnou část tohoto zvýhodnění. Také jsem počítala s tím, že by manželka byla na mateřské po celý rok a měla příjmy nižší než 68 000 Kč. Roční daňová povinnost mi vyšla 5 601 Kč, což je oproti dřívějším modelovým příkladům veliký rozdíl. Počítala jsem se stejným základem daně pro rok 2018 – tedy se skutečnými výdaji, jelikož modelový příklad vycházel do této doby nejvýhodněji. Oproti modelovému příkladu č. 1 se v tomto modelovém příkladu č. 3 sníží daňová povinnost o 40 044 Kč, což je tedy markantní rozdíl.

Přechod z daňové evidence na účetnictví jsem z daňového hlediska přiblížila v modelovém příkladu č. 4, který je rozdělen na dvě části jen kvůli tomu, že pohledávky vzniklé individuálnímu podnikateli se musí při přechodu dodanit. Je možné je zdanit celé v jednom zdaňovacím období nebo můžou být rozpuštěny až do 9 následujících období různým poměrem, já jsem je v druhé části rozdělila na devítiny přesně. Daňová povinnost v první části mi vyšla 59 220 Kč, uvažovala jsem o stejné výši základu daně jako u modelového příkladu č. 1, abych zachovala co nejvíce reálnosti v tomto příkladu. Daňová povinnost se tedy zvýšila o 13 575 Kč. Základ daně jsem musela upravit o pohledávky a závazky, protože účetnictví je založeno na výnosech a nákladech, a tyto dvě skutečnosti vznikají již u vzniku pohledávek a závazků. V daňové evidenci se pohledávky a závazky pro výpočet daňové povinnosti nepoužívají, tato evidence je založena pouze na cash-flow. Dodaňují se i přijaté a poskytnuté zálohy, ale ty ke konci roku podnikatel neměl. Při přechodu z daňové evidence na účetnictví se daňová povinnost zvýšila, jelikož jsem k základu daně z modelového příkladu č. 1 musela přičíst sumu pohledávek a odečíst sumu závazků, pohledávky tvořily vyšší částku než dluhy, tudíž se základ daně zvýšil. V tomto typu příkladu se dodávají pohledávky a závazky, které nebyly zaplacené ke konci zdaňovacího období, protože platba přijde v následujícím zdaňovacím období, ale už to není výnos ale příjem, tato částka by se již vůbec při vedení účetnictví nejevila jako výnos, a tím pádem by o ni byla krácena daňová povinnost za následující zdaňovací období, tedy první období vedení účetnictví.

Zákon o daních z příjmů umožňuje rozpustit sumu pohledávek až do 9 po sobě následujících období, já jsem v modelovém příkladu č. 4 části 2 znázornila situaci, kdy by se základ daně zvýšil pouze o jednu devítinu pohledávek tedy o 12 359 Kč, pro individuálního podnikatele by takové zvýšení nebylo tak markantní jako při dodanění celé sumy pohledávek najednou. Daňová povinnost by se oproti modelovému příkladu č. 1 snížila o 1 260 Kč, což už není takový rozdíl jako u předchozí části tohoto modelového příkladu. Daňové zatížení je v podstatě stejné jako u modelového příkladu č. 1. Samotný přechod z daňové evidence na účetnictví je administrativně náročnější než operace na konci roku daňové evidence, pro přechod jsou potřebné konečné stavy jednotlivých částí daňové evidence, které jsou běžnou součástí operací na konci roku. Na straně účetnictví u přechodu z evidence je nutné vytvoření účetního rozvrhu s účty potřebnými pro podvojný zápis a účetní operace.

Má bakalářská práce obsahuje celkem pět modelových příkladů, jako poslední modelový příklad jsem se rozhodla představit daňové zatížení právnické osoby a zaměstnance, kterým by se stal sám individuální podnikatel ve své společnosti. Po zvážení dostupných možností na formy podnikání jsem se rozhodla, že nejlepší možnou variantou bude společnost s ručením omezeným. Jedním z nejdůležitějších aspektů pro tuto formu byl fakt, že je podnikatel sám, nemá žádného společníka a ani o žádném nepřemýšlí. Dalším aspektem bylo omezené ručení, tudíž by podnikatel ručil pouze do výše nesplaceného vkladu, a pokud by ve své společnosti hospodařil jako „řádný hospodář“, o svůj osobní majetek by za žádných okolností nikdy nemohl přijít.

V tomto příkladě jsem opět použila stejnou výši příjmů jako v prvním modelovém příkladě, ale přičetla jsem k ní i výši pohledávek 111 231 Kč, výdaje jsem zvýšila o částku závazků 20 749 Kč a o 449 662 Kč, která představuje celkové náklady na zaměstnance (superhrubá mzda). Základ daně u právnických osob tvoří rozdíl mezi výnosy a náklady. Na částku mzdových nákladů jsem přišla jako na součet celkové osobní spotřeby a plateb na sociální a zdravotní pojištění OSVČ. Tato částka rapidně snížila základ daně, neboť se mzda na rozdíl od osobní spotřeby, řadí mezi daňově uznatelné náklady. Základ daně po odečtení odpisů se ještě snížil na 135 303 Kč. Tuto částku jsem již nemohla žádným způsobem snížit, abych zachovala reálnost, proto jsem již vypočítala daňovou povinnost, která pro právnické osoby činí 19 %, daňová povinnost vyšla 25 650 Kč.

Abych mohla reálněji porovnávat, kolik bude celková daňová povinnost v tomto modelovém příkladu, vypočítala jsem ještě daňovou povinnost samotného podnikatele jakožto zaměstnance své společnosti s ručením omezeným. Základ daně byl tedy 449 662 Kč, jelikož se daň počítá ze superhrubé mzdy. Základ daně jsem upravila stejně jako v prvním případě, jelikož na tyto úpravy mají nárok všechny fyzické osoby, ať už podnikají, nebo mají příjmy ze závislé činnosti. Daňová povinnost vyšla 38 925 Kč. Pro porovnání s modelovým příkladem č. 1 použiji součet daňových povinností z modelového příkladu č. 5, který činí celkem 64 575 Kč. Rozdíl v daňové povinnosti tohoto modelového příkladu a modelového příkladu č. 1 je opět markantní, a to o 18 930 Kč vyšší.

Administrativní náročnost posledního modelového příkladu bude vyšší, než u prvního modelového příkladu, protože právnické osoby jsou povinné vést účetnictví bez ohledu na překročení obratu nebo počtu zaměstnanců. Administrativní práce by přibýly i na konci roku, protože společnost má určitou zveřejňovací povinnost řádné účetní závěrky a návrhu na rozdělení zisku nebo vypořádání ztráty, dále by podnikateli přibýlo k vypracování další přiznání k dani právnických osob. Součástí posledního modelového příkladu mé práce bylo i vyčíslení nákladů na založení společnosti s ručením omezeným, které průměrně vycházejí okolo 10 000 Kč, které by se staly daňovými náklady na zřízení společnosti. Při vedení daňové evidence není individuální podnikatel limitován při spotřebě peněz pro svou vlastní potřebu, ve společnosti s ručením omezeným už to takto jednoduché není, zde to podnikatel může řešit jako vyplácení podílu na zisku.

Pokud porovnáím rozdíl mezi daňovým zatížením fyzických a právnických osob v mé práci, je mezi nimi velký rozdíl, sazba daně je dána zákonem č. 586/1992 Sb., o daních příjmů, u fyzických osob na 15 % a u právnických na 19 %. V praktické části jsem tedy dokázala, že fyzické osoby celých 15 % většinou nezaplatí, protože zákon umožňuje snižovat základ daně nebo samotnou daň různými slevami na dani. Bohužel jsem neměla možnost žádným způsobem snížit daňovou povinnost právnické osoby, abych zbytečně nenarušila základ daně, který by mohl porovnávání jednotlivých modelových příkladů zkreslit.

Veselková (2017) uvádí se své bakalářské práci doporučení, aby její individuální podnikatel převedl své podnikání na společnost s ručením omezeným v důvodu nejnižšího zatížení, mnou zkoumanému individuálnímu podnikateli bych tuto možnost

nenavrhovala jako prioritní, protože svou práci jsem chtěla zaměřit pouze na daňovou zátíženost a neanalyzovala jsem jiné skutečnosti jako sociální či zdravotní pojištění. Nicméně v návrhu pro OSVČ tuto variantu navrhnou jako jednu z možných díky ručení za závazky.

8 Doporučení pro OSVČ

Pro lepší přehlednost jsem do následující tabulce převedla výsledky, ke kterým jsem dospěla v praktické části mé práce, společně s výpočtem jednotlivých daňových zatížení. Daňovým zatížením jsem zde myslela podíl daňové povinnosti na základu daně, který znamená, kolik procent by ze základu daně individuální podnikatel v jednotlivých modelových příkladech odvedl na dani z příjmů.

Tabulka 22 Souhrn výsledků praktické části (Zdroj: vlastní)

Modelový příklad č.	Daňová povinnost	Základ daně	Daňové zatížení
1	45 645 Kč	494 483 Kč	9,23 %
2 - část 1	77 460 Kč	706 566 Kč	10,96 %
2 - část 2	49 875 Kč	522 626 Kč	9,54 %
3	5 601 Kč	494 483 Kč	1,13 %
4 - část 1	59 220 Kč	584 965 Kč	10,12 %
4 - část 2	44 385 Kč	486 093 Kč	9,13 %
5 - část 1	25 650 Kč	135 303 Kč	18,96 %
5 - část 2	38 925 Kč	449 662 Kč	8,66 %

V modelovém příkladu č. 1, který se týkal skutečných nákladů vyšlo daňové zatížení 9,23 %. V porovnání s modelovým příkladem č. 2 částí 1, který byl pro rok 2018 aktuální, je celkové daňové zatížení 10,96 %, procenta daňového zatížení nejsou v tuto chvíli relevantní informací, modelový příklad č. 2 má jen o 1,73 % vyšší daňové zatížení než modelový příklad se skutečnými náklady, ale základy daně se velice liší tudíž nyní procentní částky velice zkreslují, jelikož se daňová povinnost v modelovém příkladu č. 2 zvýšila o 31 815 Kč. Část 2 modelového příkladu č. 2 vyšla již pro individuálního podnikatele lépe, ale stále je daňová povinnost vyšší než v modelovém příkladě č. 1 se skutečnými náklady. Cílem této tabulky je ukázka toho, jak jednotlivé analýzy mění výši daňového zatížení, pokud by příjmy zůstaly na stejné úrovni jako v modelovém příkladu č. 1, různé základy daně proto mohou být matoucí. Je to hlavně kvůli různému

uplatňování výhod (např. uplatnění odpisů), která nelze provádět u všech modelových příkladů stejným algoritmem.

Rapidního snížení jsem dosáhla v modelovém příkladu č. 3, daňové zatížení se snížilo z 9,23 % na 1,13 %, tedy o 8,1 p. b., toto je způsobeno uplatněnou slevou na manželku, která měla příjmy nižší než 68 000 Kč v daném roce, a zvýhodněním na vyživované dítě.

V modelovém příkladu č. 4 jsem chtěla ukázat, o kolik se zvýší daňová povinnost při převodu daňové evidence na účetnictví. V části 1 se daňové zatížení zvýšilo na 10,12 %, kvůli pohledávkách, které zvýšily samotný základ daně. V části 2 se daňové zatížení dokonce snížilo o 0,10 p. b. oproti modelovému příkladu č. 1, základ daně se snížil, protože jsem odečetla celkové závazky a přičetla pouze devítinu pohledávek, aby daňová povinnost nebyla najednou tak vysoká. U posledního modelového příkladu č. který se týkal společnosti s ručením mezeným a zaměstnance se v části 1 daňové zatížení rovnalo 18,95 %, snížilo se pouze o 0,05 p. b. a to jen díky zaokrouhlování základu daně směrem dolů. Individuální podnikatel jako zaměstnanec by byl zatížen 8,66 %. Zde musíme počítat celkovou daňovou povinnost modelového příkladu.

Průměrné daňové zatížení v modelových příkladech týkajících se fyzických osob činí 8,40 %, což je o 6,60 p. b. méně, než samotná zákonná sazba. Bohužel u právnických osob je to komplikovanější než u těch fyzických. V mé práci jsem již daň neměla možnost snížit, abych nezkreslovala situaci pro porovnání v modelovém příkladem č. 1. Právnické osoby mohou snížit základ daně odepisováním svého majetku, ztrátou minulých let nebo poskytováním darů.

Jak jsem již několikrát zmiňovala, individuální podnikatel používá pro zaznamenávání daňové evidence jednoduché tabulky. Jako jeden z možných návrhů podnikateli navrhu účetní program POHODA, se kterým jsem se setkala ve škole, celkově na mě působil velice přehledně a jednoduše, pracovalo se v něm zkrátka dobře. Pokud by se dále rozhodl vést daňovou evidenci jako doposud, tak bych mu doporučila jednoduchý účetní software, který by ještě více zjednodušil administrativní stránku jeho podnikání, jelikož daňovou evidenci vede ve vlastně vytvořených tabulkách. Software by mu poskytl rychlejší zpětnou vazbu týkající se toku peněz v podnikání. Využila jsem oficiálních internetových stránek společnosti Stormware (www.stormware.cz), v případě vedení daňové evidence bych individuálnímu podnikateli doporučila software POHODA Lite, který obsahuje všechny agendy, které podnikatel potřebuje, pořizovací cena platí od 1. 9. 2018 a činí

3 890 Kč. Pro vedení účetnictví bych individuálnímu podnikateli doporučila účetní software POHODA Profi, protože účetnictví je administrativně náročnější než vedení daňové evidence. Tento typ softwaru jsem již představovala v praktické části mé bakalářské práce, je to první systém, který již umí zpracovávat účetnictví, ne pouze daňovou evidenci a pořizovací cena činí 9 980 Kč.

Možná dle schopností samotného podnikatele bych zvolila možnost využívání externích účetních služeb, podnikateli by se rapidně snížila administrativní náročnost svého podnikání, vedl by sám pouze knihu jízd a všechny ostatní agendy přenechal účetní, na druhou stranu by se mu zvýšily náklady za služby účetní. Účetní si účtuje průměrně 4 000 Kč měsíčně za celkové vedení účetnictví, včetně daňových přiznání. Tuto skutečnost mi sdělila rodinná známá, která tuto profesi jako OSVČ vykonává. Tuto možnost volby bych již nechala na individuálním podnikateli, aby se dle svých zkušeností a možností rozhodl pro nejlepší možnou variantu.

Doporučení pro OSVČ bych uzavřela tím, že modelový příklad č. 1 – použití skutečných výdajů je prozatím z hlediska daňového dopadu ten nejvýhodnější, nejvýhodnější z hlediska administrativního zatížení je modelový příklad č. 2 – využití paušálních výdajů. Modelový příklad č. 3 není zatím pro individuálního podnikatele důležitý, ale zajisté se v budoucnu stane aktuálním. Přejít z daňové evidence na účetnictví se nevyplatí ani z daňového hlediska ani z hlediska administrativní náročnosti, pokud by se podnikatel nerozhodl pro využívání služeb účetní, která by snížila administrativní činnost individuálního podnikatele, podnikatel nepředpokládá rapidní růst svého podnikání, aby dosáhl hranice obratu pro povinnost vést účetnictví. Nicméně příznivěji vyjde rozložení pohledávek do více zdaňovacích období, dokonce vyjde o 1 260 Kč příznivěji než daňová povinnost v modelovém příkladu č. 1, zapříčiněno je to tím, že závazky snižují základ daně a jsou vyšší než pohledávky.

Modelový příklad č. 5 se zabýval založením právnické osoby a převodu podnikání na ní, na společnost s ručením omezeným, kde by se sám individuální podnikatel stal zaměstnancem. Tento druh právní formy podnikání individuálnímu podnikateli navrhuji jako možnou změnu, pokud by se rozhodl nebýt i nadále podnikající fyzickou osobou, hlavně kvůli ručení za závazky, které by se již nevztahovalo na jeho celý osobní majetek, ale pouze na majetek společnosti a sám by ručil do výše nesplaceného kapitálu.

9 Závěr

V mé bakalářské práci jsem se zabývala tématem Dopady daně z příjmů fyzických osob na právní formu podnikání v České republice. Toto téma jsem si vybrala, jelikož je každoročně řešenou problematikou a nikdy neztratí na aktuálnosti, protože daň z příjmů nikdy nezanikne. Zákony jsou ale neustále měněny, tudíž aktuálnost výpočtů v mé práci bude záviset na těchto změnách.

Teoretická část práce obsahovala důležité pojmy z oblasti daní, od jejich prvopočátku po současnost, dále jsem představila daň z příjmů fyzických ale i právnických osob pro účely výpočtů v praktické části, rozdělila jsem právní formy podnikání, blíže popsala podnikání na živnost OSVČ a společnost s ručením omezeným, která byla v posledním modelovém příkladu praktické části navrhována jako další možnost pro individuálního podnikatele. Mým cílem této kapitoly bylo představit výhody a nevýhody různých forem podnikání. Všechny varianty mají své pro a proti, proto zde nelze jednoznačně určit, jaká možnost je ta správná, záleží na preferencích samotného podnikatele při rozhodování, jakou formou podnikání bude předávat své služby zákazníkům.

K tomuto tématu neodmyslitelně patřilo vysvětlení rozdílů mezi daňovou evidencí, kterou mnou zvolený individuální podnikatel využívá, a účetnictvím, které by musel při přechodu na právnickou osobu využívat. Mezi daňovou evidencí a účetnictvím jsem se snažila ukázat rozdíly v administrativní náročnosti, která je u daňové evidence minimální, ale v účetnictví narůstá například zveřejňovací povinností určitých dokumentů v obchodním rejstříku. Při vedení daňové evidence není tato povinnost uložena.

Praktickou část jsem začala představením ekonomické činnosti mnou vybraného individuálního podnikatele, který si bohužel nepřál být jmenovitě uveden, samozřejmě jsem jeho požadavku vyhověla, protože si myslím, že při takovém tématu bakalářské práce není nutné jméno podnikatele, ale výsledky jeho ekonomické činnosti, které mi byly bez jakýchkoli problémů propůjčeny. Praktickou část jsem rozdělila na pět samostatných částí, v každé části jsem vypočítala daňovou povinnost podnikatele různými způsoby. V prvním způsobu jsem použila skutečnou výši příjmů i výdajů za rok 2018. Dále jsem se zaměřila na paušální výdaje a změny, které přišly s rokem 2019, tedy pro přiznání k dani z příjmů za rok 2019 budou již aktuální. Dalším modelovým příkladem v pořadí byla modelace daňové situace podnikatele, pokud by měl manželku na mateřské s jedním dítětem. On sám mi tuto modelaci navrhnul jako další

z příkladů praktické části. Ve čtvrtém modelovém příkladu jsem namodelovala přechod z daňové evidence na účetnictví a algoritmus převodu. Poslední modelový příklad se zaměřil na podnikání právnické osoby – společnosti s ručením omezeným, kde jsem nejprve představila náklady na založení této společnosti, poté vypočítala daň z příjmů právnických osob, kde jsem základ daně upravila ještě o daňově uznatelné náklady za zaměstnance, kterým by se stal sám podnikatel ve své společnosti s ručením omezeným.

Cílem práce bylo navrhnout individuálnímu podnikateli nejlepší možnou variantu optimalizace jeho daňové povinnosti. V rámci poskytnutých údajů si myslím, že jsem stanovený cíl práce dodržela. Mou bakalářskou práci bych uzavřela tím, že bych podnikateli z daňového hlediska doporučila zůstat OSVČ se skutečnými náklady, protože se daňová povinnost v tomto modelovém příkladu jevila jako nejnižší. Pokud bych toto téma zkoumala z pohledu ručení za závazky, určitě bych mu radila zvolit formu právnické osoby – společnost s ručením omezeným, kde podnikatel ručí pouze do výše svého nesplaceného vkladu, pokud jedná jako správný hospodář, sám ručí pouze do výše nesplaceného kapitálu. Nevidím důvod, proč by se podnikatel rozhodl pro dobrovolné vedení účetnictví, z administrativní stránky je složitější než daňová evidence, z daňové stránky účetnictví vycházelo obdobně jako při výpočtu modelového příkladu č. 1. Další nevýhodu spatřuji ve faktu, že při účetnictví je daň placena i za vzniklé pohledávky, tudíž platíme daň, ale peníze za pohledávku ještě nebyly uhrazeny, to může být důvodem pro snazší cestu do ztrátového období. Pokud by se pro tuto formu rozhodl, stal by se sám sobě zaměstnancem pobírajícím mzdu ze závislé činnosti, na výši mzdy jsme se dohodli s podnikatelem po nahlédnutí do deníků příjmů a výdajů do kolonky osobní spotřeby a plateb na sociálního a zdravotního pojištění.

Seznam použité literatury

Knižní zdroje

DUŠEK, Jiří, SEDLÁČEK, Jaroslav. *Daňová evidence podnikatelů 2017*. Praha: Grada Publishing, 2017. ISBN 978-80-271-0424-6.

HAKALOVÁ, Jana a Yvetta PŠENKOVÁ. *Daňová evidence: teorie a praxe*. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2019. ISBN 978-80-7598-239-1.

KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 4. aktualizované vydání. Praha: ASPI, 2006. ISBN 80-7357-205-2.

PETŘÍČEK, Václav. *Vývoj podnikatelského prostředí v České republice*. Praha: Corona, 2006. ISBN 80-903363-6-1.

SKÁLOVÁ, Jana. *Podvojný účetnictví 2019*. Praha: Grada Publishing, 2019. ISBN 978-80-270-2249-3.

SRPOVÁ, Jitka, ŘEHOŘ, Václav a kol. *Základy podnikání*. Praha: Grada Publishing, 2010. ISBN 978-80-247-3339-5.

ŠIROKÝ, Jan a kol. *Daňové teorie: s praktickou aplikací*. 2. vydání. Praha: C.H. Beck, 2008. ISBN 978-80-7400-005-8.

ŠTOHL, Pavel. *Učebnice účetnictví 2018: pro střední školy a pro veřejnost*. 19., upravené vydání. Znojmo: Ing. Pavel Štohl, 2018. ISBN 978-80-88221-15-9.

ŠTOHL, Pavel. *Daňová evidence 2015, praktický průvodce*. Znojmo: Ing. Pavel Štohl, s.r.o., 2015. ISBN 978-8087237-80-9.

Zahájení podnikání z různých úhlů pohledu. Plzeň: Západočeská univerzita v Plzni, 2014. ISBN 978-80-261-0381-3.

VANČUROVÁ, Alena, Lenka LÁCHOVÁ a Jana VÍTKOVÁ. *Daňový systém ČR*. Praha: 1. VOX, 2014. Ekonomie (1. VOX). ISBN 978-80-87480-23-6.

Bakalářská práce

VESELKOVÁ, Jitka. *Přechod podnikatele fyzické osoby na právnickou osobu s dopadem na daňovou a sociální politiku*. Jihlava: Vysoká škola polytechnická Jihlava, 2017. Vedoucí bakalářské práce Ing. Kateřina Berková, Ph.D.

Webové stránky

LEXOVÁ, Markéta, *Zveřejňování ekonomických údajů za rok 2017* [online]. 2018 [cit. 2019-03-15]. Dostupné z: <https://portal.pohoda.cz/pro-podnikatele/uz-podnikam/zverejnovani-ekonomickych-udaju-za-rok-2017/>

BOHDALOVÁ, Alena Ing. *Účetní knihy – podrozvahových účtů, analytických účtů, kniha hlavní a účetní deník* [online]. 2015 [cit. 2019-03-20]. Dostupné z: <https://www.uctovani.net/clanek.php?t=Ucetni-knihy-podrozvahovych-uctu-analytickych-uctu-kniha-hlavni-a-ucetnidenik&idc=213>

MORÁVEK, Daniel. *Potvrzeno, limit pro výdajové paušály OSVČ se zvýší na dvojnásobek* [online]. 2018 [cit. 2019-03-25]. Dostupné z: <https://www.podnikatel.cz/clanky/potvrzeno-limit-pro-vydajove-pausaly-osvc-se-zvysi-na-dvojnásobek/>

E - SRO.cz: Náklady na založení společnosti [online]. 2018 [cit. 2019-04-06]. Dostupné z: <http://www.e-sro.cz/naklady-zalozeni-spolecnosti.htm>

Průměrné mzdy – 4. čtvrtletí 2018 [online]. 2019 [cit. 2019-04-06]. Dostupné z: [/www.czso.cz/csu/czso/ci/prumerne-mzdy-4-ctvrtleti-2018](http://www.czso.cz/csu/czso/ci/prumerne-mzdy-4-ctvrtleti-2018)

Ceník programu POHODA [online]. 2018 [cit. 2019-04-14]. Dostupné z: <https://www.stormware.cz/pohoda/cenik.aspx>

Vyhledávání podnikatelského subjektu. [online]. 2019 [cit. 2019-04-14]. Dostupné z: https://www.rzp.cz/cgi-bin/aps_cacheWEB.sh?VSS_SERV=ZVWSBJFND

Legislativa

Nářízení vlády č. 351/2013 Sb.

Vyhláška č. 500/2002 Sb., prováděcí vyhláška k podvojnému účetnictví

Zákon ČNR č. 16/1993 Sb., o dani silniční

Zákon č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku

Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích

Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů

Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání

Zákon č. 563/1991 Sb., zákon o účetnictví

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů